Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0189

A mezőgazdaság jövője és a 2027 utáni közös agrárpolitika

Az Európai Parlament 2025. szeptember 10-i állásfoglalása a mezőgazdaság jövőjéről és a 2027 utáni közös agrárpolitikáról (2025/2052(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) a közös mezőgazdasági politikát (KAP) és annak célkitűzéseit meghatározó 13., 38. és 39. cikkére,

– tekintettel az EUMSZ 40. cikkére és 42. cikkére, amely létrehozza a mezőgazdasági piacok közös szervezését, és meghatározza, hogy a versenyszabályok milyen mértékben vonatkoznak a mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére,

– tekintettel az EUMSZ 349. cikkére, amely meghatározza a legkülső régiók helyzetét és megállapítja a Szerződések alkalmazásának feltételeit ezekben a régiókban,

– tekintettel a „Jövőkép a mezőgazdaság és az élelmiszer-ágazat számára – A mezőgazdasági és élelmiszer-ágazat vonzóvá tétele a jövő nemzedékei számára” című, 2025. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2025)0075),

– tekintettel „Az európaiak, a mezőgazdaság és a KAP” című 2024-es Eurobarométer felmérésre[1],

– tekintettel a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelvre[2],

---

1 Az Európai Parlament 2024. évi tavaszi Eurobarométer felmérése 2024. február 7. és március 3. között készült az EU 27 tagállamában.

2 HL L 221., 1998.8.8., 23. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

– tekintettel a „Versenyképességi iránytű az EU számára” című, 2025. január 29-i bizottsági közleményre (COM(2025)0030),

– tekintettel „A 2021–2027-re szóló többéves pénzügyi keret bővítéséről: az új kihívásoknak megfelelő, reziliens uniós költségvetés” című, 2022. december 15-i állásfoglalására[1],

– tekintettel az európai versenyképesség jövőjéről szóló, 2024. szeptember 9-i Draghi-jelentésre,

– tekintettel Sauli Niinistö „Európa polgári és katonai felkészültségének és készültségének megerősítése” című, 2024. október 30-i jelentésére,

– tekintettel Enrico Letta „Much more than a market – Speed, Security, Solidarity” (Jóval több, mint piac – gyorsaság, biztonság, szolidaritás) című, 2024. áprilisi jelentésére,

– tekintettel „A természettel közösen épített jövő: a biotechnológia és a biogyártás fellendítése az EU-ban” című 2024. március 27-i bizottsági közleményre (COM(2024)0137),

– tekintettel az (EU) 2021/2115 és az (EU) 2021/2116 rendeletnek a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó előírások, az éghajlat-politikai, környezetvédelmi és állatjóléti rendszerek, a KAP stratégiai tervek módosítása, a KAP stratégiai tervek felülvizsgálata, valamint az ellenőrzések és szankciók alóli mentességek tekintetében történő módosításáról szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1468 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU és az 1307/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2115 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[3],

– tekintettel mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU rendelet, a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló

---

1 HL C 177., 2023.5.17., 115. o.

2 HL L, 2024/1468, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.

3 HL L 435., 2021.12.6., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj. A végső jogi aktus helyesbítése (32021R2115R(03)) (HL L 227., 2022.9.1., 136. o.) A végső jogi aktus helyesbítése (32021R2115R(02)) (HL L 181., 2022.7.7., 35. o.).

1151/2012/EU rendelet, az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 251/2014/EU rendelet és az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló 228/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2117 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[1],

– tekintettel az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. március 13-i 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, valamint az 1306/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2116 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[3],

– tekintettel a borokra, a szeszes italokra és a mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajzi árujelzőkről, valamint a hagyományos különleges termékekről és a mezőgazdasági termékek minőségére utaló választható kifejezésekről, az 1308/2013/EU, az (EU) 2019/787 és az (EU) 2019/1753 rendelet módosításáról, továbbá az 1151/2012/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. április 11-i (EU) 2024/1143 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[4],

– tekintettel az „End the Cage Age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) európai polgári kezdeményezésre és az arról szóló, 2021. június 10-i állásfoglalására[5],

– tekintettel az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet által előírt iskolagyümölcs-, iskolazöldség-, iskolatej- és -tejtermékprogram végrehajtásáról szóló 2023. május 9-i állásfoglalására[6],

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az európai felkészültségi unióra vonatkozó

---

1 HL L 435., 2021.12.6., 262. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj. A végső jogi aktus helyesbítése (32021R2117R(04)) (HL L 192., 2023.7.31., 34. o.).
2 HL L 78., 2013.3.20., 23. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj.
3 HL L 435., 2021.12.6., 187. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 HL L, 2024/1143, 2024.4.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
5 HL C 67., 2022.2.8., 131. o.
6 HL C, C/2023/1063, 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1063/oj.

stratégiáról szóló, 2025. március 26-i közös közleményére (JOIN(2025)0130),

– tekintettel az élelmiszer-ellátás és az élelmezésbiztonság válság idején történő biztosítását célzó vészhelyzeti tervről szóló, 2021. november 12-i bizottsági közleményre (COM(2021)0689),

– tekintettel az európai élelmezésbiztonsági válságfelkészültségi és -reagálási mechanizmus szakértői csoportjának létrehozásáról szóló, 2021. november 12-i bizottsági határozatra[1],

– tekintettel az élelmezésbiztonság garantálásáról és az élelmiszerrendszerek rezilienciájának megerősítéséről szóló, 2022. március 23-i bizottsági közleményre (COM(2022)0133),

– tekintettel a műtrágyák rendelkezésre állásának és megfizethetőségének biztosításáról szóló, 2022. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2022)0590),

– tekintettel az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet „The state of food and agriculture 2024” (Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság helyzete 2024) című, 2024. évi jelentésére[2],

– tekintettel a jövő uniós gazdaságainak generációs megújulásáról szóló, 2023. október 19-i állásfoglalására[3],

– tekintettel a „Hosszú távú jövőkép az EU vidéki területei számára – Az erősebb, összekapcsolt, reziliens és virágzó vidéki területek 2040-ig történő megvalósítása felé” című, 2022. december 13-i állásfoglalására[4],

– tekintettel „Az emberek középpontba állítása, a fenntartható és inkluzív növekedés biztosítása és a lehetőségek kibontakoztatása az EU legkülső régióiban” című, 2022. május 3-i bizottsági közleményre (COM(2022)0198),

– tekintettel a Régiók Európai Bizottságának „Hogyan járulhat hozzá a Leader-megközelítés és a közösségvezérelt helyi fejlesztés 2027 utáni időszakra vonatkozó programozása az EU vidéki térségeire

---

1 HL C 461. I, 2021.11.15., 1. o.
2 The State of Food and Agriculture 2024 – Value-driven transformation of agrifood systems (Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság helyzete – Az agrár-élelmiszeripari rendszerek értékalapú átalakítása), https://doi.org/10.4060/cd2616en.
3 HL C, C/2024/2658, 2024.4.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
4 HL C 177., 2023.5.17., 35. o.

vonatkozó hosszú távú jövőkép jobb megvalósításához?” című, 2025. február 19-i véleményére[1],

– tekintettel a műtrágyák rendelkezésre állásának és megfizethetőségének biztosításáról szóló bizottsági közleményről szóló, 2023. február 16-i állásfoglalására[2],

– tekintettel az Európai Parlament 2023. június 13-i állásfoglalására a Bizottság legkülső régiókról szóló új közleményének értékeléséről[3],

– tekintettel „Az élelmezésbiztonságnak és az uniós mezőgazdaság hosszú távú rezilienciájának biztosítása” című, 2023. június 14-i állásfoglalására[4],

– tekintettel az alacsony kockázatú biológiai peszticidekről szóló, 2017. február 15-i állásfoglalására[5],

– tekintettel az uniós mezőgazdaság jövőjéről folytatott stratégiai párbeszéd „Közös kilátások a mezőgazdaság és az élelmiszerek számára Európában” című 2024. szeptember 4-i jelentésére,

– tekintettel a Régiók Bizottságának „A jövő közös agrárpolitikája” című, 2024. június 19-i véleményére[6],

– tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Az autonóm és fenntartható élelmiszer-termelés előmozdítása: a 2027 utáni közös agrárpolitikára vonatkozó stratégiák” című, 2024. január 17-i véleményére[7],

– tekintettel a Bizottságnak a legkülső régiók mezőgazdaságát célzó uniós támogatási rendszerekről (POSEI) szóló 2024. évi értékelési háttértanulmányának megállapításaira, amelyek megerősítik e program hatékonyságát és relevanciáját az élelmezésbiztonság, a területi, társadalmi és gazdasági kohézió, valamint a mezőgazdasági

---

1 HL C, C/2025/1703, 2025.3.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.
2 HL C 283., 2023.8.11., 51. o.
3 HL C, C/2024/480, 2024.1.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/480/oj.
4 HL C, C/2024/483, 2024.1.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
5 HL C 252., 2018.7.18., 184. o.
6 HL C, C/2024/5363, 2024.9.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5363/oj.
7 HL C, C/2024/2099, 2024.3.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2099/oj.

tevékenység különösen kiszolgáltatott szigeti és legkülső régiókban való fenntartása szempontjából[1];

– tekintettel a Régiók Európai Bizottságának „Az Európai Unió régióinak és városainak helyzete” című, 2024. október 7-i jelentésére,

– tekintettel a Vidékfejlesztési Paktum koordinációs csoportjának az Európai Unió vidéki területeinek és vidékfejlesztési politikájának jövőjéről szóló, 2024. december 18-i nyilatkozatára,

– tekintettel az Európai Központi Banknak a termelési költségek növekedéséről és a reálérték csökkenéséről szóló 2025. évi elemzésére, valamint az Európai Központi Banknak az euróövezetben regisztrált inflációs rátákra vonatkozó makrogazdasági előrejelzéseire[2],

– tekintettel a Környezetvédelmi, Éghajlatváltozási és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A10-0143/2025),

A. mivel a közös agrárpolitika (KAP) alapvető és jól megalapozott uniós politika, amely stratégiailag fontos szerepet játszik a jelenlegi bizonytalan geopolitikai környezetben, és amely az EU élelmezésbiztonságának, védelmének és stratégiai autonómiájának kulcsfontosságú részét képezi;

B. mivel a KAP célkitűzéseinek továbbra is a mezőgazdasági termelés és termelékenység növelésén kell alapulniuk, hozzájárulva a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalához a jövedelmek növelése, az uniós mezőgazdasági és erdészeti ágazat stabilitásának, fenntarthatóságának és versenyképességének támogatása, valamint a vidékfejlesztéshez való hozzájárulás révén; mivel figyelembe kell venni a mezőgazdaság sajátosságait, különösen az éghajlattal kapcsolatos kihívások, a válságokra és konfliktusokra vonatkozó

---

1 Európai Bizottság (2024). Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság, ECORYS, EEIG AGROSYNERGIE és METIS, „Evaluation support study of the EU support schemes for agriculture in the outermost regions (POSEI) and small Égean Islands (SAI) – Final report” (Értékelő tanulmány a legkülső régiók (POSEI) és a kisebb égei-tengeri szigetek mezőgazdaságát célzó uniós támogatási rendszerekről – zárójelentés), az Európai Unió Kiadóhivatala, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2762/926041.

2 Európai Központi Bank, „Az eurorendszer szakértőinek 2025. júniusi makrogazdasági prognózisai”, https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections2025_eurosystemstaff~16a68fbaf4.en.html.

forgatókönyvek összefüggésében; mivel a KAP hozzájárul az élelmiszer-termeléshez és erősíti annak ellenálló képességét a mennyiség, a minőség és a fogyasztók számára való megfizethetőség, valamint a biogazdasággal kapcsolatos különböző alkalmazásokhoz szükséges nyersanyagok előállítása tekintetében;

C. mivel az európai felkészültségi uniós stratégiával összhangban a mezőgazdaságot a gazdasági és politikai menetrend élvonalába kell helyezni, és el kell ismerni az EU biztonság- és védelempolitikájának kritikus elemeként betöltött szerepét; mivel ezért a termőföld stratégiai jelentőséggel bír, és a talaj, a víz, a levegő és a biológiai sokféleség minőségével együtt olyín kulcsfontosságú tényező a mezőgazdasági termelésben, amelyet védeni kell;

D. mivel 2025. január 14-én 150 Nobel-díjas és élelmezési világdíjjal (World Food Prize) kitüntetett személy nyílt levelet adott ki, amelyben felszólította a világ vezetőit, hogy sürgősen kezeljék prioritásként a mezőgazdasági kutatást annak érdekében, hogy ki lehessen elégíteni az előrejelzés szerint 2050-re várható 9,7 milliárd ember élelmezési szükségleteit[1];

E. mivel ha nem változik a jelenlegi politikai keret, akkor az Európai Unió várhatóan csökkenteni fogja mezőgazdasági termelését[2], ezzel növeli az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának és az élelmiszerszegénységnek a kockázatát az EU-ban, és hozzájárul a globális élelmiszerhiányhoz, szándékosan figyelmen kívül hagyva agronómiai potenciálját;

F. mivel az erdészeti ágazat nem az Európai Unió hatáskörébe, hanem tagállami hatáskörbe tartozik;

G. mivel a KAP-ot meg kell erősíteni, tovább kell egyszerűsíteni, rugalmasabbá és korszerűbbé kell tenni, megőrizve koherens struktúráját és biztosítva az uniós mezőgazdasági termelés fenntarthatóságát annak környezeti, társadalmi és gazdasági dimenzióiban; mivel lehetővé kell tenni, hogy az EU mezőgazdasági ágazata jobban reagáljon mind az aktív mezőgazdasági termelők igényeire, mind az európai társadalom elvárásaira az élelmezésbiztonság és -minőség, az éghajlatváltozás mérséklése és

---

1 Ciechanover, A., Yonath, A. E., Riess, A. G., Adesina, A. A., Heeger, A., Fert, A., Leggett, A. J., Zeilinger, A., Patapoutian, A., Warshel, A., McDonald, A. B., Hershko, A., Barish, B. C., Marshall, B. J., Kobilka, B. K. és mások (2025). Hunger’s tipping point – An urgent call to transform food and nutrition security (A díjazottak 2025-ös levele: Az éhezés fordulópontja – Sürgős felhívás az élelmezés- és táplálkozásbiztonság átalakítására).

2 Európai Bizottság (2024). Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság, „Az EU mezőgazdasági kilátásai 2024–2035”, az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2024, doi:10.2762/2329210.

az alkalmazkodás, a vízzel szembeni ellenálló képesség, a mentális egészség, a generációs megújulás és a nemek közötti egyenlőség tekintetében; mivel alapvető fontosságú a bürokratikus terhek csökkentése és megfelelő finanszírozás biztosítása a mezőgazdasági termelők, a mezőgazdasági dolgozók és közösségeik számára annak érdekében, hogy megfelelő életszínvonalat élvezhessenek, és könnyebben tudjanak alkalmazkodni az új kihívásokhoz;

H. mivel egyértelműen fenn kell tartani a KAP kétpilléres struktúráját; mivel ennek a struktúrának biztosítania kell az egyensúlyt az I. pillér szerinti jövedelemtámogatás, amely 100%-ban uniós finanszírozású közvetlen kifizetésekkel segíti a mezőgazdasági termelőket abban, hogy életképesek maradjanak vagy életképessé váljanak és a piac számára termeljenek, valamint a II. pillér szerinti, megfelelően finanszírozott vidékfejlesztési politika részét képező agrár-környezetvédelmi intézkedések és beruházási támogatás között, amelyet a konkrét helyzetek jobb kezelése érdekében társfinanszírozott intézkedések támogatnak;

I. mivel a mezőgazdasági termelők tisztességes támogatási feltételeinek biztosítása és az egységes piacon a tisztességes verseny biztosítása érdekében elengedhetetlen a közvetlen kifizetések tagállamokon belüli és tagállamok közötti konvergenciája; hangsúlyozza, hogy a közvetlen kifizetések a mezőgazdasági üzemek éves jövedelmének stabil és kiszámítható részét teszik ki, és hogy az Unión belüli méltányos elosztásuk elengedhetetlen a földterületek termelésből való kivonásának megelőzéséhez, az új és fiatal mezőgazdasági termelőknek nyújtott egyedi támogatás biztosításához, valamint a mezőgazdaság és a regionális kohézió gazdasági életképességének megőrzéséhez;

J. mivel a többéves pénzügyi keret jövőjéről jelenleg folyó vita fényében alapvető fontosságú, hogy a KAP közösségi jellegének megőrzése és a tagállami mezőgazdasági termelőik számára egyenlő feltételek biztosítása érdekében a KAP alapjai elkülönüljenek a többi alaptól, és ne olvadjanak össze egyetlen nemzeti alapba;

K. mivel a KAP tükrözi az uniós régiók, hagyományok és mezőgazdasági rendszerek sokféleségét, beleértve a mezőgazdasági struktúrák, gazdálkodási típusok és termékek széles körét;

L. mivel a jelenlegi KAP bármilyen módosítását és az új jogszabályokat olyan módon kell bevezetni, amely biztosítja az ágazat stabilitását, valamint a nagyobb jogbiztonságot a mezőgazdasági termelők és az erdőtulajdonosok számára, akik egyszerűbb KAP-ot, a jövedelemtámogatás biztosítását, a fenntarthatóság elérését, továbbá a mezőgazdasági termelés szezonális korlátainak és a hosszú távú tervezés iránti igényének figyelembevételét kérik; mivel ezeket az intézkedéseket az érdekelt felekkel konzultálva kell kidolgozni, el kell kerülni a szükségtelen adminisztratív terheket, észszerű

átmeneti időszakokat kell biztosítani, és azokat megfelelő alkalmazkodási költségvetésekkel kell támogatni;

M. mivel a KAP – mint a fejlesztésre vonatkozó európai konszenzus sarokköve – minden eddiginél relevánsabb a jelenlegi kihívások fényében; mivel a KAP Európa-szerte mintegy 9,1 millió gazdaságot támogat, ami azt mutatja, hogy a mezőgazdasági üzemek száma 37%-kal csökkent a 2005-ben regisztrált 14,4 millióhoz képest, és mivel ezt a csökkenést a mezőgazdasági termelők jövedelmének hektáronkénti 12%-os csökkenése kísérte; mivel az uniós polgárok 77%-a egyetért azzal, hogy az EU a közös agrárpolitikán keresztül teljesíti azt a feladatát, hogy az Unióban megfizethető áron biztosítsa a biztonságos, egészséges, fenntartható és jó minőségű élelmiszerekkel való stabil ellátást; mivel a vidéki területek az EU területének 83%-át teszik ki, és az uniós lakosság 30%-ának adnak otthont; mivel a mezőgazdasági földterületek Európa területének 40%-át teszik ki, és az EU agrár-élelmiszeripari ágazata az EU GDP-jének mintegy 7%-át adja, kb. 17 millió embert foglalkoztatva;

N. mivel az Eurostat[1] szerint az EU-ban működő gazdaságok 93%-a családi gazdaság; mivel ezt az egyedülálló európai modellt meg kell őrizni, mivel döntő szerepet játszik a vidéki területek életképességében és gazdasági boldogulásában;

O. mivel a mezőgazdaság több mint munka, a természetben, a történelmi, kulturális és tradicionális örökségben és a vidéki közösségben gyökerező életmód, amely kedvező hatást gyakorol a társadalomra és nagyobb elismerést érdemel; mivel az EU-ban a mezőgazdaság többfunkciós jellege számos lehetőséget kínál a foglalkoztatás és a vállalkozások diverzifikálására a vidéki térségekben, például a falusi turizmus szolgáltatásai, az agrár-élelmiszeripar és a bioökonómiai ipar, a megújuló energiatermelés, a fenntartható idegenforgalom, az iskolai kirándulások és a közvetlen értékesítés révén; mivel ez a multifunkcionalitás hozzájárul az inkluzív növekedéshez, a közösségi jóléthez, valamint a szociális, oktatási és egészségügyi szolgáltatások biztosításához a vidéki területeken;

P. mivel az élelmiszerárak inflációja közel 25%-os volt az Európai Unióban 2022-ben és 2023-ban, és bizonyos tagállamokban az 50%-os csúcsot is elérte, ami jelentős gazdasági és társadalmi következményekkel járt, és felhívta a figyelmet arra, hogy a mezőgazdasági árak stabilizálása elengedhetetlen a makroökonómiai stabilitáshoz és a gazdasági biztonsághoz;

---

[1] Eurostat, „Agriculture statistics – family farming in the EU” (Mezőgazdasági statisztikák – családi gazdálkodás az EU-ban), https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Agriculture_statistics_-_family_farming_in_the_EU.

Q. mivel a területalapú közvetlen kifizetések alapvető fontosságúak az európai mezőgazdaság gazdasági fenntarthatósága szempontjából, döntő szerepet játszanak a fenntartható termelés megőrzésében és annak biztosításában, hogy a mezőgazdasági termelők méltányos és megfelelő jövedelemhez jussanak, ezáltal fokozva a jövedelmezőséget, biztosítva a stabilitást és garantálva a biztonság minimális szintjét; mivel fokozott támogatást kell biztosítani a nők, az új, fiatal és családi gazdálkodók, a kis- és középvállalkozások – különösen a hátrányos helyzetű területeken működők –, valamint a társadalmi-gazdasági vagy környezetvédelmi okokból támogatott ágazatok számára;

R. mivel fontos biztosítani, hogy a KAP I. pilléréhez tartozó támogatási kifizetések minden olyan aktív, hivatásos mezőgazdasági termelőt megillessenek, akiknek jövedelme részben vagy egészben mezőgazdasági termelésből származik, akár teljes, akár részmunkaidős alapon;

S. mivel ezeknek a közvetlen kifizetéseknek hozzá kell járulniuk az uniós mezőgazdasági ágazat versenyképességének fokozásához, valamint fenntarthatóságának és ellenálló képességének javításához, ugyanakkor tükrözniük kell a sajátos igényeket és a regionális sokszínűséget; mivel a mezőgazdasági termelők jövedelmezőségének fő hajtóerejét továbbra is az egészséges élelmiszerek termelésének kell képeznie, lehetővé téve a jövedelem olyan tevékenységek révén történő kiegészítését, mint az energiatermelés, a szén-dioxid-leválasztás vagy a fenntartható turizmus;

T. mivel a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben a KAP előirányzatai nominális és reálértéken egyaránt csökkentek az előző többéves pénzügyi kerethez képest; mivel az elmúlt években a KAP környezetvédelmi törekvéseinek jelentős növekedése ellenére a KAP-ra fordított összes uniós kiadás jelentősen csökkent; mivel ez a csökkenés jelentős hatást gyakorolt a mezőgazdasági termelők jövedelmére;

U. mivel a mezőgazdasági termelők az élelmiszer-ellátási lánc globalizált jellegéből adódóan a globális piacok és az európai termelés ingadozásai miatt növekvő áringadozással néznek szembe amint azt a nem uniós országokból származó gabona közelmúltbeli beáramlása és a műtrágyaárak emelkedése is bizonyítja; mivel makrogazdasági és geopolitikai bizonytalansággal, egészségügyi válságokkal, állatbetegségek kitörésével, piaci koncentrációs tendenciákkal, egyes európai ágazatokban többletekkel, valamint az éghajlattal kapcsolatos szélsőséges időjárási események és természeti katasztrófák gyakoribbá válása miatt a hozamok kiszámíthatatlanságával is szembesülnek;

V. mivel az európai mezőgazdaságnak új és egyre növekvő kihívásokkal kell szembenéznie, és teljesítenie kell az olyan uniós prioritásokat,

mint az élelmezésbiztonság és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia; mivel ez szükségessé teszi a következő többéves pénzügyi keretben a KAP költségvetésének változatlan árakon történő növelését, amely az EU egyik szakpolitikai prioritása annak érdekében, hogy megelőzze a kifizetések reálértékének csökkenését, és megfeleljen mind a jelenlegi, mind a jövőbeli uniós kihívásoknak;

W. mivel a többéves pénzügyi keret inflációhoz való igazításának elmulasztása a KAP-költségvetés akár 54%-os – 2034-re 250 milliárd EUR-nak megfelelő – csökkenését eredményezheti, ami súlyosan alááshatja az EU azon képességét, hogy fenntartsa az élelmiszer-önellátást, és hatékonyan reagáljon a belső és globális igényekre;

X. mivel a mezőgazdasági jövedelem szinte valamennyi tagállamban a gazdaság többi szegmensének átlaga alatt marad, és az uniós gazdaságban az átlagos bruttó bérek és keresetek 47%-át teszi ki, és mivel a városi területeken élők általában magasabb jövedelemmel rendelkeznek, mint a vidéki területeken élők, ami egyenlőtlenségekhez és kirekesztéshez vezet; mivel a 40 éves vagy annál fiatalabb mezőgazdasági termelők jövedelme uniós szinten átlagosan a legalacsonyabb; mivel a jövőbeli KAP-nak méltányos díjazást és védelmet kell biztosítania a mezőgazdasági termelők és a mezőgazdasági dolgozók számára, lehetővé téve, hogy Unió-szerte fenntartsák termelési tevékenységeiket, többek között a hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területeken is, és a polgárok érdekében megfeleljenek a minőségi előírásoknak és az élelmiszer-biztonsági követelményeknek;

Y. mivel a mezőgazdasági termelők jelentős munkahelyi stresszel szembesülnek, amelyet a hosszú munkaidő, a társadalmi elszigeteltség, a pénzügyi bizonytalanság, az adminisztratív és szabályozási igények, az éghajlattal összefüggő időjárási események vagy az újonnan megjelenő növény- és állatbetegségek okoznak; mivel a mezőgazdasági termelők mentális egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférése továbbra is korlátozott;

Z. mivel alapvető fontosságú a mezőgazdasági termelők helyzetének megerősítése az agrár-élelmiszeripari ellátási láncban, megfelelően elismerve szerepüket, valamint az egységes piacon a tisztességes verseny, a termelékenység, a reziliencia és a hatékonyság feltételeinek biztosítása; mivel fontos biztosítani a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló jogszabálynak[1] való teljes megfelelést, biztosítva a mezőgazdasági termékek méltányos kifizetését, valamint az árképzés nagyobb átláthatóságát és a

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/633 irányelve (2019. április 17.) a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról (HL L 111., 2019.4.25., 59. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

kockázatok és válságok hatásainak kezelésére szolgáló jobb eszközök előmozdítását; mivel kellően figyelembe kell venni és nyomon kell követni a mezőgazdasági termelők befolyásán kívül eső külső megrázkódtatásokat és tényezőket is – mint például a piaci válságok vagy a természeti katasztrófák –, amelyek az értékláncon belül kihatnak a mezőgazdasági termelők versenyképességére és a fenntarthatóságra;

AA. mivel a mezőgazdasági termelők, valamint termelői szervezetek, a termelői szervezetek társulásai és a helyi akciócsoportok által létrehozott és irányított mezőgazdasági szövetkezetek az erőfeszítések egyesítésével, a beruházások koordinálásával és az ágazat széttagoltságának mérséklésével erősítik elsődleges termelői pozíciójukat a termelési láncban; mivel a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre vonatkozó stratégiai jövőkép elismeri, hogy a mezőgazdaságban elengedhetetlenek az erősebb kollektív tárgyalások az ágazat vonzóbbá tételéhez;

AB. mivel az EU-nak még mindig generációs hanyatlással kell szembenéznie a mezőgazdasági ágazatban; mivel 2020-ban az EU-ban a mezőgazdasági termelők többsége (57,6%) nemtől függetlenül 55 év feletti volt, míg a 35 év alattiak körülbelül 6%-ot tettek ki – akiknek csupán 1,7%-a volt nő –, és számos tagállamban a mezőgazdasági termelők nagyon magas aránya 65 éves vagy annál idősebb;

AC. mivel a generációs megújulás elengedhetetlen az európai mezőgazdaság jövője, az élelmezésbiztonság, a vidéki területek jóléte és a vidéki életmód megőrzése szempontjából; mivel a mezőgazdasági termelővé válás legfőbb akadályának a földek ára és korlátozott elérhetősége, általában a mezőgazdasági tevékenységek alacsony jövedelmezősége, a vidéki területek előtt álló strukturális kihívások összefüggésben a beruházásokkal és a viselt kockázatokkal, az adminisztratív követelmények és az ágazatról kialakult kép bizonyultak; mivel fel kell hívni a figyelmet más tényezőkre is, mint például a saját tőke hiányára, a hitelhez való nehéz hozzáférésre különösen a nők és a fiatal termelők esetében, a technikai és a támogató szolgáltatások szükségességére, az éghajlatváltozás hatásaira, a magas input- és egyéb termelési költségekre, a vektorok által terjesztett betegségek szaporodására, ezek mindegyike jelentős akadályt jelenthet a fiatalok, a nők és az új mezőgazdasági termelők mezőgazdasági ágazatba való bevonása előtt;

AD. mivel a fiatalok, a nők és az új mezőgazdasági termelők képesek lehetnek az innovatív üzleti elképzelések bevezetésére, az új technológiák alkalmazására és a fenntartható gazdálkodási gyakorlatok megvalósítására; mivel a gazdaságok utódlásának megkönnyítése érdekében elő kell mozdítani a fenntarthatóságot, a technológiai bevezetést és a nemzedékek közötti partnerségeket

ötvöző rendszereket; mivel az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezések, a KAP és a vidékfejlesztési politikák közötti erősebb szinergiák elengedhetetlenek a generációs megújulás támogatásához és annak biztosításához, hogy a fiatalok a vidéki területeken maradjanak;

AE. mivel a nők továbbra is nagyobb kihívásokkal szembesülnek a mezőgazdasági ágazatba való belépés során, és mivel a vidéki térségekben a nők foglalkoztatási rátája következetesen alacsonyabb, mint a férfiaké; mivel a nők által irányított gazdaságok száma tagállamonként jelentősen eltér; mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik alapelve, és a vidék elnéptelenedésének visszaszorítása nagymértékben függ a nők és a fiatalok esélyegyenlőségének biztosításától; mivel a mezőgazdaságban a nők előtt álló sajátos kihívások kezelése érdekében a Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy sajátos szükségleteik célzott beavatkozások révén tükröződjenek a KAP nemzeti stratégiai terveiben;

AF. mivel a bioökonómián belüli új vidéki értékláncok a mezőgazdasági ágazat bevételi forrásait diverzifikáló új üzleti lehetőségeket kínálhatnak, elősegítve a munkahelyteremtést és a vidéki vállalkozói tevékenységet, a mezőgazdasági melléktermékek jobb hasznosításának támogatása mellett; mivel ez utóbbiak közé tartozik például a gazdaságon belüli biogáztermelés, illetve a gyapjú és más természetes szálak előállítása és feldolgozása révén történő energiatermelés; mivel ebben az összefüggésben fontos kiemelni a mezőgazdasági termelők számára a megújulóenergia-irányelvnek[1] megfelelő forrásokból – például bioüzemanyagokból – történő megújulóenergia-termelés révén rendelkezésre álló további bevételi lehetőségeket is, amelyek az EU energetikai önellátásának megerősítéséhez is hozzájárulnak; mivel a karbongazdálkodás támogathatja az EU éghajlat-politikai célkitűzéseit azáltal, hogy ösztönzi a szénmegkötést a talajban és a biomasszában; mivel azonban az élelmiszereket és a takarmányt előnyben kell részesíteni a mezőgazdasági termékek és a földterületek egyéb felhasználási módjaival szemben;

AG. mivel a termelést, a feldolgozást és a csomagolást ugyanabban a régióban végző rövid termelési láncok hozzájárulnak a helyi hozzáadott érték megőrzéséhez, és ezáltal több munkahely biztosításához a térségben; mivel az ilyen helyi alapú, területileg beágyazott, reziliens és fenntartható agrár-élelmiszeripari

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2413 irányelve (2023. október 18.) az (EU) 2018/2001 irányelvnek, az (EU) 2018/1999 rendeletnek és a 98/70/EK irányelvnek a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2413, 2023.10.31., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

rendszerek csökkentik a külső inputoktól való függést, megerősítik az EU élelmezésbiztonságát, és hozzájárulnak a vidéki területek újjáélesztéséhez;

AH. mivel alapvető fontosságú az uniós mezőgazdasági termelésre gyakorolt negatív hatások elkerülése olyan rugalmas és hatékony eszközök előmozdítása révén, amelyek támogatják a legsérülékenyebb és stratégiai ágazatokat, amikor strukturális változásokból, természeti és meteorológiai katasztrófákból eredő kihívásokkal szembesülnek, különösen az éghajlatváltozás, a piaci egyensúlyhiányok, a kereskedelmi megállapodások elfogadása**,** valamint az új uniós politikák végrehajtásával járó, az uniós mezőgazdasági ágazatot érintő lehetséges következmények összefüggésében;

AI. mivel ezek a kihívások közvetlen következményekkel járhatnak az élelmezésbiztonságra, valamint a vidéki gazdaságokra és közösségekre nézve, és ezért létfontosságú a kockázatmegelőzés, -kezelés és az ahhoz való alkalmazkodás javítása, többek között a KAP-on kívüli pénzügyi forrásokból támogatott megerősített és kiigazított mechanizmusok és infrastruktúra révén;

AJ. mivel a KAP-nak el kell ismernie a fenntartható mezőgazdaság és állattenyésztés jelentős környezeti előnyeit, amelyekhez az olyan tevékenységek és növények is hozzájárulnak, mint az erdészet, az agrárerdészet, a méhészet, a fehérje- és fásnövények, a biogazdálkodás, a textilszálak és a feltörekvő ágazatok, például a bioökonómia; mivel a gyümölcsökre és zöldségekre, a borra, az olívaolajra, az étkezési olajbogyóra, a burgonyára, a cukorrépára és a méhészetre vonatkozó ágazati stratégiákat fenn kell tartani és védeni kell;

AK. mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség szerint az aszály az éghajlatváltozás egyéb hatásai által okozott veszteségeken felül évente akár 9 milliárd eurós gazdasági veszteséget is okozott az EU-ban, és 2100-ra e veszteség elérheti a 28,6 milliárd EUR-t is; mivel a mezőgazdasági termelők Unió-szerte első kézből tapasztalják meg az éghajlatváltozást, érzékelik a növekvő elsivatagosodást és a mezőgazdasági termelékenység csökkenését, amely különösen nagy kihívást jelent a földközi-tengeri régiók számára; mivel a szélsőséges időjárási események, például az egyre súlyosabb árvizek és aszályok veszélyeztetik az EU élelmezésbiztonságát;

AL. mivel a mezőgazdaság, a víz és a talaj elválaszthatatlanul összekapcsolódik; mivel a mezőgazdasági ágazatban a fenti természeti erőforrások rendelkezésre állása és a velük való fenntartható gazdálkodás létfontosságú az elegendő és jó minőségű élelmiszerek termelésének biztosításához;

AM. mivel a hatékony tápanyag-felhasználás elengedhetetlen az EU műtrágyáktól való függőségének és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez, valamint a talaj egészségi állapotának javításához; mivel a nitrátirányelv[1] jelenlegi formájában korlátozza a feldolgozott állati trágya, többek között a trágyából visszanyert nitrogén használatát, annak ellenére, hogy a biztonságos alkalmazásukat tudományos bizonyítékok támasztják alá; mivel a Közös Kutatóközpont arra a következtetésre jutott, hogy a szintetikus ásványi műtrágyák trágyából visszanyert nitrogénnel való helyettesítése nem vezet a vízbe jutó nitrát csökkenéséhez; mivel ez szükségtelen szabályozási akadályokat teremt azon mezőgazdasági termelők számára, akik a tápanyagkörforgás bezárására és a környezeti hatások csökkentésére törekednek;

AN. mivel a világkereskedelem növekvő instabilitása szükségessé teszi az uniós kereskedelempolitika és a nemzetközi kereskedelmi szabályok kiigazítását, különösen a Kereskedelmi Világszervezet keretében, az Unió agrár-élelmiszeripari rendszereinek védelme érdekében, tisztességes és fenntartható versenyfeltételek biztosítása révén, a kölcsönösség és a hatékony piacvédelem alapján;

AO. mivel az olyan mezőgazdasági termékek EU-ba történő behozatala, amelyek termelése az EU-ban előállított termékeknél – amelyeket a legmagasabb szintű szabványok jellemeznek – alacsonyabb színvonalon és alacsonyabb termelési költségek mellett történik, akadályozza termelőinket abban, hogy tisztességes árakat és jövedelmezőséget érjenek el a piacon; mivel mindez potenciális köz-, növény- és állat-egészségügyi kockázatot jelent, többek között a károsítók és betegségek terjedése miatt; mivel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban biztosítani kell a viszonosságot;

AP. mivel korszerűsíteni kell az uniós agrár-élelmiszeripari termékek hatékony kivitelét segítő fizikai és digitális infrastruktúrát annak érdekében, hogy diverzifikált exportpiacok létrehozása révén megerősítsék az uniós mezőgazdaság rezilienciáját;

AQ. mivel az Egészségügyi Világszervezet a hüvelyesek, gyümölcsök és zöldségek fogyasztását javasolja, valamint a – többek között állati eredetű – fehérje mérsékelt fogyasztását a változatos és kiegyensúlyozott étrend részeként; mivel a hús és más állati termékek a magas biológiai értékű fehérjék és alapvető mikrotápanyagok értékes forrásai; mivel a fenntartható állattenyésztés jelentősen hozzájárul a biológiai sokféleség védelméhez, az erdőtüzek megelőzéséhez, a tájvédelemhez, a talaj tápanyagellátásához és az élelmezésbiztonsághoz, valamint a

---

[1] A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

nemzeti kultúrákhoz és örökséghez; mivel a Bizottság az EU vidéki területeire vonatkozó hosszú távú jövőképről szóló közleményében elismerte az állattenyésztési ágazatra vonatkozó hosszú távú stratégia kidolgozásának fontosságát, és bejelentette, hogy e kérdéssel kapcsolatban külön munkafolyamatot indít; mivel a tenyésztési technikákba és más innovatív megoldásokba történő célzott beruházások csökkenthetik az állattenyésztésből származó kibocsátásokat, miközben megőrzik a termelékenységet és az állatjólétet;

AR. mivel az EU-ban szükséges, fehérjében gazdag takarmány előállításához szükséges nyersanyagok mintegy 70%-át nem uniós országokból kell importálni, mivel az EU-ban jelentős hiány mutatkozik a növényifehérje-termelésben; mivel e nagyfokú függőség csökkentése érdekében a Parlament és a tagállamok többször is szorgalmazták egy érdemi uniós fehérjestratégia kidolgozását a fehérjenövények termesztésének növelése érdekében az EU-ban;

AS. mivel megerősített szinergiákra van szükség más uniós eszközökkel, például a Horizont Európával és a kohéziós politikával a kutatási eredmények gyakorlati, helyi igényekre szabott mezőgazdasági megoldásokba való integrálásának megkönnyítése, az innováció előmozdítása és a gazdasági fejlődés előmozdítása érdekében; mivel a jobb konnektivitás, a jobb digitális készségek és az autonóm technológiák vidéki területeken történő bevezetése elengedhetetlen az ágazat versenyképességének és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességének fokozásához, valamint ahhoz, hogy a vidéki területek vonzóbbá váljanak a fiatalabb generációk és a képzett szakemberek számára;

AT. mivel a biotechnológiai kutatások többségét jelenleg az EU-n kívül végzik; mivel e kutatások gyakran olyan agroökonómiai kérdésekre összpontosítanak, amelyek csak részben relevánsak az uniós kontextusban, ami potenciális veszteségeket eredményez mind a beruházások, mind az uniós mezőgazdasági termelők lehetőségei tekintetében; mivel az EU-nak ezért be kell ruháznia a saját mezőgazdasági szükségleteihez igazított biotechnológia fejlesztésébe; mivel a növényvédő szerek forgalombahozatali engedélyeinek visszavonása hatékony alternatívák hiányában kártevőknek és betegségeknek teszi ki a mezőgazdasági termelőket, csökkenti jövedelmezőségüket és versenyképességüket, növeli az élelmiszer-pazarlást és fenyegetést jelent az élelmezésbiztonságra nézve;

AU. mivel az EU számos űrprogramot (EGNOS és Galileo) és Föld-megfigyelési programot (Kopernikusz) dolgozott ki, amelyek jelentős potenciállal rendelkeznek a KAP végrehajtása nyomon követésének támogatására annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők és az erdészek pontos adatokkal rendelkezzenek az általuk kezelt

földterületekről, és hogy az adminisztratív terhek adott esetben egyszerűsödjenek és csökkenjenek;

AV. mivel, az EU vidéki területei az EU területének 83%-át fedik le, és mintegy 137 millió embernek adnak otthont; mivel a vidéki területek jövője és jóléte kiemelkedő fontosságú Európa élelmiszer-ellátásának biztonsága, autonómiája és rezilienciája szempontjából; hangsúlyozza, hogy annak ellenére, hogy az infláció miatt nyomás alá került az élelmiszerek megfizethetősége, az agrár-élelmiszeripari rendszerek a közelmúlt válságai alatt is lehetővé tették a biztonságos és minőségi élelmiszerekhez való folyamatos hozzáférést; mivel ahhoz, hogy a vidéki régiók életképesek és vonzók legyenek, a szakpolitikáknak támogatniuk kell mind a mezőgazdaságot mint alapvető tevékenységet, mind a gazdasági diverzifikációt a fenntartható vidéki turizmus, a kisvállalkozások, a kézművesség és a helyi szolgáltatások fejlesztése révén; mivel az energiatermelés további bevételi forrásokat teremthet a mezőgazdasági termelők számára, de nem befolyásolhatja az élelmiszer-termelést; mivel a LEADER és a közösségvezérelt helyi fejlesztés értékes eszköznek bizonyult a fenntartható fejlődés szempontjából, és az uniós politikák középpontjában áll; mivel a KAP önmagában nem képes megoldásokat kínálni a vidéki területek valamennyi szükségletére és az előttük álló kihívásokra;

AW. mivel a KAP-nak a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítése révén hozzá kell járulnia az EU harmonikus fejlődéséhez, és ezért továbbra is kompenzálnia kell a hátrányos természeti adottságú területeket, például a hegyvidéki, száraz, sziget jellegű, határmenti, valamint a legkülső és hátrányos helyzetű régiókat a földrajzi vagy demográfiai korlátaikból – például az elnéptelenedésből – fakadó pótlólagos költségek miatt annak érdekében, hogy e térségekben elkerülhető legyen a mezőgazdasági tevékenység feladása és az ebből következő elnéptelenedés; mivel alapvető fontosságú annak elismerése, hogy a mezőgazdasági termelők fontos szerepet játszanak ezeken a területeken, környezeti, gazdasági és szociális szolgáltatásokat biztosítva;

AX. mivel a legkülső régiók földrajzi helyzetük miatt sajátos kihívásokkal néznek szembe; mivel a POSEI program a KAP I. pillérének beavatkozásait alkalmazza, a legkülső régiók sajátosságaihoz igazodva; mivel a POSEI létfontosságú a mezőgazdasági tevékenység fenntartása, valamint az élelmiszer- és mezőgazdasági termékekkel való ellátás biztosítása szempontjából ezekben a régiókban; mivel a POSEI végrehajtása fontos és sikeres – különösen a helyi fogyasztásra szánt termelés növelésében –, amint azt a Bizottság 2006–2014 és 2015–2019 közötti végrehajtási jelentései is bizonyítják; mivel ugyanakkor a POSEI-költségvetés előirányzatai 2007 óta nem kerültek felülvizsgálatra, ami az infláció miatt legalább 36%-os kumulatív értékvesztést eredményezett; mivel ez jelentősen korlátozta a legkülső régiók mezőgazdasági termelői számára

rendelkezésre álló uniós támogatás szintjét, és mivel egyértelműen szükség van a POSEI pénzügyi előirányzatainak újrakalibrálására e csökkenés kompenzálása érdekében;

AY. mivel a versenyképes mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdészeti ágazat továbbra is erőteljes szerepet játszhat az élelmiszer-ellátás biztonsága, a közegészségügy és a környezetvédelem célkitűzéseinek elérésében, összhangban az Unió politikáival, ahol a mezőgazdasági termelőket ösztönözni fogják és díjazzák hozzájárulásukért, és ahol a szükségtelen szabályozási és adminisztratív terhek csökkentésével segítik az általuk végrehajtott intézkedéseket;

AZ. mivel a KAP révén az európai mezőgazdasági termelők komoly erőfeszítéseket tettek az uniós jogszabályokban meghatározott követelményekkel kompatibilis környezetvédelmi és éghajlat-politikai célkitűzések beépítése érdekében, hogy a mezőgazdasági ágazat alkalmazkodjon az éghajlatváltozás okozta növekvő kihívásokhoz és válságokhoz; mivel a mezőgazdasági termelők már most is a frontvonalban vannak, és kulcsszerepet játszanak a környezet és a talaj éghajlatváltozással szembeni védelmében, és becslések szerint az EU-ban a mezőgazdasági üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2005 és 2023 között összességében 7%-os csökkenő tendenciát mutatott[1];

BA. mivel alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy a KAP feltételességi követelményei és környezetvédelmi kötelezettségvállalásai figyelembe vegyék az uniós mezőgazdaság sokféleségét, és ne rójanak aránytalan adminisztratív terheket a mezőgazdasági termelőkre, különösen a legkiszolgáltatottabbakra; mivel jobb egyensúlyt kell teremteni bizonyos intézkedések kötelező jellege és egy olyan ösztönző alapú rendszer között, amely lehetővé teszi a mezőgazdasági termelők számára, hogy önkéntesen fenntarthatóbb gazdálkodási gyakorlatokat alkalmazzanak anélkül, hogy ez az élelmiszer-termelés csökkenéséhez vezetne, ezáltal biztosítva versenyképességüket és jövedelmezőségüket, valamint elegendő rugalmasságot biztosítva a helyben megfelelő megoldások lehetővé tételéhez;

BB. mivel el kell végezni a zöld megállapodással kapcsolatos jogszabályok kumulatív értékelését annak érdekében, hogy felmérjék azok agrár-élelmiszeripari ágazatra gyakorolt általános hatását, beleértve a szabályozási koherenciát, az adminisztratív terheket, a versenyképességet, valamint az ágazat élelmezésbiztonság és stratégiai reziliencia biztosítására való képességét;

---

[1] Európai Környezetvédelmi Ügynökség, „Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe” (Üvegházhatású gázok kibocsátása az európai mezőgazdaságból), https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/greenhouse-gas-emissions-from-agriculture.

BC. mivel a KAP-nak a földhöz való hozzáférés további korlátozásának bevezetésekor figyelembe kell vennie azokat a régiókat, ahol a városfejlesztés és a mezőgazdaság között erős a verseny, hogy fennmaradjon a mezőgazdaság ezeken a területeken;

BD. mivel a mezőgazdasági innováció sikere nemcsak a technológiai fejlődéstől függ, hanem a hatékony tudáscserétől és a mezőgazdasági termelők kutatási és innovációs folyamatokban való aktív részvételétől is; mivel az olyan eszközök, mint az agrár-tudásátadási és -innovációs rendszerek (AKIS), az EIP-AGRI operatív csoportjai és a Horizont Európa által támogatott többszereplős projektek megmutatták a közös alkotás, a helyi alkalmazkodás, valamint a mezőgazdasági termelők, kutatók és tanácsadók közötti szorosabb kapcsolatok értékét;

A versenyképes és fenntartható mezőgazdaság felé

1. megjegyzi, hogy 2025. július 16-án a Bizottság a 2028–2034 közötti időszakra vonatkozó új többéves pénzügyi keretről szóló javaslatával együtt jogalkotási javaslatokat is előterjesztett a KAP reformjára vonatkozóan; hangsúlyozza azonban, hogy a KAP és az uniós mezőgazdaság jövőjével kapcsolatos parlamenti álláspont az ezen állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően továbbra is változatlan;

2. tudomásul veszi a Bizottságnak a mezőgazdaság és az élelmiszeripar jövőképéről szóló jelentését, amely ütemterv a 2027 utáni KAP számára, és fontos hozzájárulásokat tartalmaz a generációs megújulásra, a versenyképességre, a fenntarthatóságra, a rezilienciára, az egyszerűsítésre és a kereskedelemben a normák fokozott kölcsönös érvényesülésére alapozva, valamint a gazdasági, társadalmi és környezeti fenntarthatóság elérése érdekében az innovációra, valamint az ösztönzőknek a korlátozásokkal szembeni előnyben részesítésére és a KAP-támogatás méltányosabb célzottá tételére helyezve a hangsúlyt; e megközelítés keretében elismeri, hogy ismét hangsúlyt kapnak a KAP hagyományos alapvető céljai, amelyeket az EUMSZ 39. cikke rögzít; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy e célok elérése érdekében önálló KAP-költségvetést biztosítsanak;

3. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság alapvető szerepet játszik az élelmezésbiztonság biztosításában az EU-n belül és kívül egyaránt, az emberi egészség megőrzésében, a biológiai sokféleség, az egészséges talaj és víz megőrzésében, valamint a társadalmi kohézióban; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli KAP-nak egyszerűsítenie kell az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és az éghajlatváltozás mérséklését célzó intézkedésekhez való hozzáférést, és hogy a mezőgazdasági termelőket jutalmazni kell az e téren tett erőfeszítéseikért; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők kritikus szerepet játszanak az európai mezőgazdasági termelés környezeti, társadalmi és gazdasági dimenzióinak

fenntarthatóságában, ugyanakkor hozzájárulnak az élelmezésbiztonsághoz és a stratégiai autonómiához is, ezért támogatni kell őket; kéri, hogy minden olyan új szabályozás előterjesztése előtt, amely új követelményeket és bürokratikus terheket ró a mezőgazdasági termelőkre, végezzenek olyan hatásvizsgálatokat, amelyek figyelembe veszik a mezőgazdasági üzemekre gyakorolt hatásokat, valamint felszólít az összes meglévő kötelezettség felülvizsgálatára; ragaszkodik ahhoz, hogy a tagállamok közötti egységes feltételek biztosítása érdekében a mezőgazdaság maradjon uniós politika, és ne vonják az egységes alap alá;

4. a KAP inflációhoz igazított költségvetésének növelését és elkülönítését kéri annak érdekében, hogy a változékony geopolitikai környezetnek betudható kereskedelmi instabilitástól függetlenül biztosítsák az élelmiszer-ellátás biztonságát és védelmét; hangsúlyozza, hogy a megfelelő források hiányában a KAP többé nem lesz képes arra, hogy az európai mezőgazdaság gazdasági, környezeti és társadalmi fenntarthatóságának biztosítása szempontjából kulcsfontosságú tényező legyen, úgy, hogy egyúttal tisztességes jövedelmet és méltányos feltételeket biztosít a mezőgazdasági ágazatban dolgozóknak, és teljes mértékben működő egységes piacot garantál; kéri, hogy a KAP számára elkülönített pénzügyi forrásokat továbbra is különítsék el a költségvetésben erre a célra, különös tekintettel a közvetlen kifizetésekre; határozottan ellenzi azt az elképzelést, hogy a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a KAP költségvetését a teljes keretösszeg részeként a mezőgazdaságtól eltérő célokra használják fel; hangsúlyozza, hogy a megfelelő költségvetés hozzá fog járulni a közös politika folytatásának garantálásához;

5. felhívja a Bizottságot és a társjogalkotókat, hogy a 2027 utáni KAP központi elemeként tartsák fenn a rögzített és elkülönített jövedelemtámogatást, elismerve annak létfontosságú szerepét az élelmiszer-termelés biztosításában, az uniós fogyasztók számára magas minőségi és egészségügyi normák biztosításában, a mezőgazdasági termelők számára piaci ingadozásokkal és szélsőséges időjárási eseményekkel szembeni stabilitás biztosításában, a mezőgazdasági termelők méltányos életszínvonalának biztosításában, az ellátás biztonságának garantálásában, valamint az élelmiszer- és takarmányellátás függetlenségének megteremtésében; úgy véli, hogy az EU külső határain fekvő régiók jelenlegi helyzetét is figyelembe kell venni;

6. aggodalmát fejezi ki a 2027 utáni uniós költségvetés esetleges költségvetési felülvizsgálata miatt, beleértve a finanszírozási források esetleges központosítását; figyelmeztet arra, hogy a KAP más finanszírozási területekkel, például a kohézióval, a regionális fejlesztéssel és a halászattal való integrálása alááshatja az agrárpolitika megkülönböztetett szerepét;

7. hangsúlyozza, hogy a 2027 utáni időszakban a KAP-nak meg kell őriznie saját jogi és intézményi státuszát; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a KAP költségvetését az európai mezőgazdasági ágazat sajátos igényeihez igazított önálló, elhatárolható és célzott költségvetésként tartsák fenn; felszólítja a Bizottságot, hogy csökkentse az adminisztratív terheket annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők közvetlenül hozzáférhessenek a támogatáshoz, anélkül, hogy túlzott mértékben külső tanácsadókra támaszkodnának;

8. megerősíti annak fontosságát, hogy a KAP továbbra is különálló, önálló politika maradjon, amely partnerségként szolgál a mezőgazdaság és a társadalom, valamint Európa és mezőgazdasági termelői között, és megbízható támogatást nyújtson számukra az élelmezésbiztonság javítása érdekében; határozottan elutasít minden olyan javaslatot, amely a KAP költségvetését más szakpolitikákkal vagy alapokkal együtt egyetlen alapba építsék be, mivel egy ilyen megközelítés csökkentené az intézkedések hatékonyságát, és veszélyeztetné az Unió élelmezésbiztonsággal és vidékfejlesztéssel kapcsolatos stratégiai célkitűzéseit;

9. rámutat arra, hogy a jelenlegi geopolitikai környezetben az élelmiszerekhez való biztonságos és folyamatos hozzáférés stratégiai biztonsági kérdéssé vált, és az importfüggőséget nyomásgyakorlási eszközként lehet felhasználni; hangsúlyozza, hogy ezzel összefüggésben nagyobb hangsúlyt kell fektetni a KAP hagyományos alapvető céljaira, azaz az élelmezésbiztonság és a reziliencia támogatására, a mezőgazdasági termelők méltányos jövedelmének biztosítására, valamint a piaci stabilitás és a versenyképesség javítására;

10. hangsúlyozza, hogy a fenntartható élelmiszer- és mezőgazdasági termelés – az új geopolitikai helyzetben még inkább – kiemelt stratégiai szerepet játszik, és az európai biztonság, stabilitás és szuverenitás, valamint a stratégiai autonómia alapvető részét képezi, és a KAP költségvetési összegének és keretének tükröznie kell ezt; fenntartja, hogy az uniós mezőgazdaságot nemcsak gazdasági ágazatként kell elismerni, hanem geopolitikai sarokkőként, a társadalmi és területi stabilitás eszközeként, valamint az EU biztonság- és védelempolitikájának kritikus elemeként is; megállapítja, hogy világszinten az agrárágazatban kulcsszerepet játszó országok – az EU kivételével – a 2007–2008-as élelmezési válságot követően növelte az ágazatra fordított kiadásait és védelmi intézkedéseit; emlékeztet arra, hogy a mezőgazdaság termelékenysége és rezilienciája a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodástól függ, hogy garantálhassuk élelmiszerrendszerünk hosszú távú fenntarthatóságát; rámutat arra, hogy a 2027 utáni KAP-nak hozzá kell járulnia az Unió általános felkészültségének és rezilienciájának megerősítéséhez; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak az élelmezési

szempontokat be kell építeniük biztonsági és versenyképességi terveikbe; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az élelmezésbiztonság garantálása érdekében fontolják meg európai és nemzeti szinten stratégiai tárolókapacitások létrehozását;

11. rámutat arra, hogy a hatékony mezőgazdasági termelés jelentős hozzájárulást nyújt az ágazat fenntarthatóságához azáltal, hogy a lehető legkevesebb ráfordítással optimalizálja a terméshozamokat; hangsúlyozza, hogy a KAP-nak olyan eszközöket és beruházásokat kell tartalmaznia, amelyek javítják a gazdaságok és a vidéki területek arra irányuló képességét, hogy felkészüljenek a sokkhatásokra, azok elnyelésére és az azokból való kilábalásra; ragaszkodik ahhoz, hogy a KAP elsődleges célja az európai lakosság élelmiszer-szükségletének kielégítése legyen, mi a gazdálkodók hatékonyabb támogatását jelenti az EU élelmezésbiztonságának és stratégiai autonómiájának erősítése érdekében;

12. e tekintetben hangsúlyozza a nagykereskedelmi piacok, az akkreditált közérdekű struktúrák stratégiai szerepét, amelyek biztosíthatják a fenntarthatóság, a hulladékcsökkentés és az árak átláthatósága elveinek betartását;

13. rámutat arra, hogy az agrár-élelmiszeripari értékláncban az együttműködés, az összefogás és a párbeszéd, valamint a mezőgazdasági termelők szövetkezeteken, termelői szervezeteken vagy termelői szervezetek társulásain keresztül történő megfelelőbb szervezése – a versenyjogi szabályok alóli eltérésekkel és egyedi támogatásokkal együtt – kulcsfontosságúak a mezőgazdasági termelők helyzetének javításához, a haszonkulcsok igazságosabb elosztásának előmozdításához és valamennyi szereplő hatékonyságának növeléséhez; e tekintetben a közös piacszervezés és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv[1] reformja lehetőséget kínálhat a mezőgazdasági termelőknek a nemzeti és transznacionális agrár-élelmiszeripari ellátási láncban elfoglalt helyzetének megerősítésére – biztosítva, hogy a termelők méltányos árat kapjanak termékeikért és munkájukért –, a válságkezelési mechanizmusok megerősítésével, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni, határokon átnyúló jogérvényesítés javításával az uniós szintű harmonizáción keresztül, anélkül, hogy veszélyeztetné vagy negatívan érintenék a meglévő nemzeti stratégiákat és gyakorlatokat; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg új eszközök létrehozásának

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/2022-05-28).

lehetőségét annak elkerülése érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők a termelési költségeknél alacsonyabb árat kapjanak termékeikért;

14. hangsúlyozza különösen a tagállamok illetékes hatóságai közötti határokon átnyúló együttműködés megerősítésének fontosságát, biztosítva a szabályok hatékony, összehangolt és következetes végrehajtását a belső piacon, a visszaélésszerű magatartás elleni küzdelem, az ellátási lánc egészében a méltányosság garantálása és a tisztességtelen verseny megelőzése érdekében; hangsúlyozza, hogy az élelmezésbiztonság és az élelmiszer-önrendelkezés a stratégiai autonómia létfontosságú elemei, és hogy a következő többéves pénzügyi keretnek továbbra is hatékonyan kell támogatnia az uniós mezőgazdasági ágazat versenyképességét és rezilienciáját;

15. hangsúlyozza, hogy a KAP keretében meg kell őrizni és meg kell erősíteni a közvetlen jövedelemtámogatást valamennyi aktív, hivatásos – akár teljes munkaidős, akár részmunkaidős – mezőgazdasági termelő igényeinek kielégítése érdekében, méretüktől és termelési típusuktól függetlenül**;** hangsúlyozza a pluriaktív mezőgazdasági termelők bevonásának fontosságát, mivel valamennyi mezőgazdasági termelő jelentősen hozzájárul a vidéki területek társadalmi-gazdasági szerkezetéhez;

16. rámutat arra, hogy a közvetlen kifizetések jelenlegi formájukban egyértelmű uniós hozzáadott értéket teremtenek, és emlékeztet a területalapú modell fontosságára, növelve egyúttal a legkiszolgáltatottabb mezőgazdasági termelők, köztük a családi gazdaságok, a kis- és közepes méretű gazdaságok, a fiatal és női mezőgazdasági termelők, a hátrányos természeti adottságú területeken működő gazdaságok és a fenntarthatóbb gyakorlatokat alkalmazó mezőgazdasági termelők támogatását; olyan modellt támogat, amely az EU valamennyi régiójában és területén stabilitást biztosít, hatékonyan hozzájárul a gazdálkodók jövedelméhez, valamint fenntartja az élelmiszer-termelés gazdasági életképességét, versenyképességét és fenntarthatóságát; úgy véli, hogy alapvető fontosságú a közvetlen kifizetések tagállamok közötti és tagállamokon belüli igazságos elosztásának biztosítása;

17. úgy véli, hogy tovább kell finomítani a „mezőgazdasági termelő” fogalmának uniós szintű keretmeghatározását annak érdekében, hogy a KAP-támogatások jobban azokhoz kerüljenek, akik mezőgazdasági tevékenységet folytatnak, és hogy e fogalommeghatározás alapján a tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy mely mezőgazdasági termelők jogosultak támogatásra; ragaszkodik ahhoz, hogy ez a meghatározás ne zárja ki a többféle tevékenységet folytató mezőgazdasági termelők támogatását, akik aktívan gazdálkodnak, de gazdaságukon kívül nem mezőgazdasági tevékenységet is folytatnak, mivel változatos tevékenységük gyakran erősíti a vidéki területek társadalmi-gazdasági szerkezetét;

18. kiemeli a KAP-források elosztásával kapcsolatos átláthatóság fontosságát, továbbá a végső kedvezményezettek és a kapcsolt vállalkozások módszeres azonosítását szorgalmazza; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be ellenőrzési mechanizmusokat annak megakadályozása érdekében, hogy a támogatások összetett tulajdonosi struktúrákon keresztül vagy a gazdaságok mesterséges szétdarabolása révén koncentrálódjanak;

19. úgy véli, hogy mindaddig, amíg a belső piacon tiszteletben tartják az egyenlő versenyfeltételeket, a termeléstől függő önkéntes támogatásokat fenn kell tartani vagy növelni kell, elegendő költségvetési előirányzattal és nagyobb rugalmassággal azok felhasználása során, mint a sérülékeny ágazatokban a termelés fenntartásának és a sajátos nehézségek ellensúlyozásának egyszerű eszközét, ideértve különösen a kedvezőtlen adottságú térségek strukturális versenyhátrányából adódó nehézségeket;

20. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 2027 utáni KAP-ban is tartsák fenn az ökorendszerek önkéntes jellegét, és tegyék egyszerűbbé és rugalmasabbá azokat; felhívja a tagállamokat, hogy mezőgazdasági termelőik számára biztosítsanak egyértelmű és egyszerű listát azokról a hatékony és eredményes ökorendszerekről, amelyek közül választhatnak, és ezekhez megfelelő és vonzó javadalmazást biztosítsanak ösztönzésként, anélkül hogy ez csökkentené a közvetlen kifizetésekre és beruházásokra elkülönített forrásokat, vagy növelné a bürokráciát; felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be olyan képzésekbe, amelyek támogatják a mezőgazdasági termelőket az ökorendszerek hatékony használatában;

21. elismeri a szociális feltételesség révén már elért eredményeket; szorgalmazza a KAP szociális feltételrendszerének értékelését, valamint annak arányos, hatékony és egyértelműen meghatározott végrehajtást a szabályozások tagállamok közötti megkettőzése és a mezőgazdasági termelőkre nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülése, valamint a munkavállalók jogainak védelme érdekében;

22. felszólít egy átfogó tanulmány elkészítésére annak értékelésére, hogy a kötelező mechanizmusok bevezetése – például a KAP szerinti közvetlen kifizetések újraelosztása vagy korlátozása azok felső határának megállapítása vagy azok fokozatos csökkentése révén – javítaná-e a méltányosságot; hangsúlyozza, hogy ezt a kérdést az új KAP-ra vonatkozó javaslatok előterjesztése előtt kell megvizsgálni annak érdekében, hogy olyan megfelelő eszközöket lehessen kidolgozni, amelyek valóban támogathatják a gazdaságok életképességét Unió-szerte, beleértve a fiatal és női mezőgazdasági termelőket, valamint a kis- és közepes méretű mezőgazdasági üzemeket is; hangsúlyozza, hogy ennek a tanulmánynak azt is elemeznie kell, hogy nem alkalmaznak-e felső határértéket bizonyos

kifizetésekre, például az ökorendszerekre, valamint az agrár-környezetvédelmi vagy az éghajlattal kapcsolatos kifizetésekre;

23. ismételten kéri az agrár-élelmiszeripari láncon belül előállított érték méltányos elosztására való törekvést olyan kerettörvények és intézkedések révén, amelyek célja a vállalkozói tevékenység jövedelmezőségének és a mezőgazdasági munkabéreknek a növelése, valamint az ágazaton belüli forgalmazók és termelők közötti kapcsolatok kiegyensúlyozása; különösen szorgalmazza az új agrár-élelmiszeripari üzleti modellekbe történő ösztönző intézkedések és beruházások megvalósítását, amelyek biztosítják a hosszú távú pénzügyi fenntarthatóságot, valamint a kereskedelmi kapcsolatok egyensúlyának helyreállítását a mezőgazdasági termelők, a forgalmazók és a termelők között, a tiltott gyakorlatokra vonatkozó jelenlegi uniós megközelítésen túlmenően, a francia „EGAlim” törvény által ihletett referenciakeret-jogszabályok kidolgozása révén;

24. felszólít a KAP független és erős – a kohéziós politikáktól elkülönülő, de azokkal szorosan összehangolt – második pillérének létrehozására, amely előmozdítja a szakpolitikák koherenciáját többek között a területi integráció megkönnyítése érdekében, valamint biztosítja a szinergiákat és a mezőgazdasági ágazat hatékony támogatását egy olyan koherens keretben, amely garantálja az uniós források és a projektekbe történő beruházások hatékony felhasználását; ragaszkodik ahhoz, hogy ezek az alapok időben eljussanak a kedvezményezettekhez; úgy véli, hogy a vidékfejlesztési finanszírozást elsősorban mezőgazdasági tevékenységekre kellene elkülöníteni, a területeket vagy infrastruktúrát támogató egyéb intézkedéseket pedig a kohéziós alapokból kellene finanszírozni;

25. hangsúlyozza, hogy a vidéki térségek támogatására a KAP második pillére keretében jól finanszírozott vidékfejlesztési programra van szükség, amelyhez az EU jelentős pénzügyi hozzájárulása szükséges, és amelyet nemzeti társfinanszírozásnak kell kiegészítenie a program hatékonyságának és hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza a helyi önkormányzatok és az érdekelt felek, például a szövetkezetek és a helyi akciócsoportok kulcsfontosságú szerepét a KAP II. pillére keretében tett erőfeszítések összehangolásában; hangsúlyozza, hogy a régióknak képesnek kell lenniük arra, hogy az egyes tagállamok alkotmányos sajátosságainak tiszteletben tartása mellett önállóan dolgozzák ki, hajtsák végre és irányítsák a vidékfejlesztési intézkedéseket;

26. felszólít a LEADER programra elkülönített költségvetés növelésére, amely hozzájárul a társadalmi kihívások kezeléséhez és a helyi akciócsoportok előmozdításához a közösségvezérelt helyi fejlesztés megközelítéseinek megerősítése révén, amelyek kulcsfontosságúak a vidék és a város közötti kapcsolatok megerősítésében; hangsúlyozza, hogy a LEADER központi szerepet játszik a vonzó, virágzó, reziliens és összekapcsolt vidéki területek előmozdításában azáltal, hogy

támogatja azokat a kezdeményezéseket, amelyek helyi hozzáadott értéket teremtenek, ösztönzik a vállalkozói készséget, előmozdítják az innovációt és megerősítik a területek gazdasági és társadalmi szerkezetét, amelyek mindegyike elengedhetetlen a humán tőke – különösen a fiatalok és a nők – megtartásához és vonzásához, valamint a demográfiai és területi egyensúlyhoz és a generációs megújuláshoz;

27. elismeri, hogy az önkéntes agrár-környezetvédelmi és éghajlat-politikai intézkedések, valamint a II. pillér szerinti állatjóléti és állat- és növény-egészségügyi intézkedések – amelyek egyszerűsített, ösztönzőkön és megfelelésen alapuló megközelítéseket egyaránt alkalmaznak – kulcsfontosságú eszközök a környezet védelme és a fenntartható gyakorlatok előmozdítása szempontjából, miközben hozzájárulnak az azokat végrehajtó mezőgazdasági termelők tisztességes jövedelméhez; úgy véli, hogy ezek a II. pillérbe tartozó rendszerek hatékonyabbak, mint az ökorendszerek, amelyek számos tagállamban nem érték el a kívánt eredményeket, mivel a mezőgazdasági termelők számára túl bonyolultak, és ezért úgy véli, hogy e II. pillérbe tartozó rendszereknek a jövőbeli KAP-ban nagyobb mértékben kellene részesülniük a finanszírozásból; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az agrár-környezetvédelmi és éghajlat-politikai intézkedések hozzájáruljanak az élelmiszer-termelés fenntartásához és fejlesztéséhez;

28. annak biztosítását kéri, hogy a KAP pénzügyi támogatása egyszerűbbé és hozzáférhetőbbé váljon a kis projektek számára, mivel elég gyakran az ilyen projektek a leginnovatívabb kezdeményezések motorjai; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő és terjesszék ki az egyszerűsített költségelszámolási módszerek alkalmazását;

29. felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el konkrét intézkedéseket annak biztosítására, hogy az EU-n belüli egyenlő versenyfeltételek, valamint a magas szintű élelmiszer-biztonság, nyomonkövethetőség és fenntartható termelés biztosítása érdekében a nem uniós országokból származó agrár-élelmiszeripari termékek behozatalára ugyanazok az élelmiszer-biztonsági, környezetvédelmi, szociális és állatjóléti előírások vonatkozzanak, mint az uniós termelőkre; kitart amellett, hogy ez elengedhetetlen ahhoz, hogy az EU agrár-élelmiszer-termelésének versenyképessége ne kerüljön veszélybe az importált termékekkel szemben; kitart amellett, hogy az uniós mezőgazdasági termelőkkel szembeni tisztességtelen verseny elkerülése érdekében a Bizottságnak készen kell állnia arra, hogy szükség esetén a nem uniós országokkal kötött megállapodásaiban szereplő védzáradékokat a belső piac stabilitásának biztosítása érdekében aktiválja;

30. felhívja a Bizottságot, hogy új piacok megnyitására és a meglévő piacok megszilárdítására irányuló erőfeszítései során végezzen

szisztematikus hatásvizsgálatot minden kereskedelmi megállapodásban a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó rendelkezésekről, amelynek figyelembe kell vennie az összes érdekelt felet a kumulatív hatások meghatározása érdekében, és dolgozzon ki konkrét stratégiákat az egyenlő versenyfeltételek és a kölcsönösség biztosítására minden szinten, különös tekintettel a termelésre, a minőségre és a szociális normákra;

31. hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani az Unió kereskedelmi és fenntarthatósági politikái közötti összhangot, és meg kell erősíteni mind a forrásnál, mind a határokon a Bizottság és a tagállamok által, valamint egy uniós ellenőrző ügynökségen keresztül végzett ellenőrzéseket, mivel ez nagyobb garanciákat nyújtana az európai termelők számára a tisztességes verseny tekintetében; felszólít az uniós kereskedelempolitika felülvizsgálatára annak biztosítása érdekében, hogy az hatékonyan támogassa az európai mezőgazdaság versenyképességét és fenntarthatóságát; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli kereskedelmi megállapodások megkötése során nem szabad aláásni az uniós mezőgazdasági ágazat fenntarthatóságát és versenyképességét;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa az uniós finanszírozási eszközök – például a Kohéziós Alap, a NextGenerationEU gazdaságélénkítési eszköz vagy az Igazságos Átmeneti Alap –, valamint a nemzeti eszközök közötti szinergiákat, kiegészítő jelleget és koordinációt, valamint teremtsen közvetlen együttműködési lehetőségeket a helyi hatóságokkal a meglévő alapok kezelése és végrehajtása terén; kéri továbbá, hogy fokozzák az egyéb releváns programokkal való integrációt annak érdekében, hogy a mezőgazdaságban és a vidéki térségekben maximalizálják az innovációra, a digitalizációra, a fenntarthatóságra és a rezilienciára vonatkozó célkitűzések hatását; kéri a Bizottságot, hogy minden egyes pénzügyi programozási időszak kezdetén határozzon meg egy belső eljárást, uniós szinten biztosítandó a vidéki térségekben tervezett különböző támogatási eszközök közötti kiegészítő jelleget és koherenciát;

33. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági termelők és az agrár-élelmiszeripari ágazat egyéb szereplői számára a finanszírozáshoz való hozzáférés alapvető fontosságú a beruházások végrehajtásához, a földhöz jutás elősegítéséhez, valamint a gazdaságokon belüli mezőgazdasági tevékenység folytonosságának biztosításához; hangsúlyozza továbbá, hogy az agrár-élelmiszeripari ágazatban az innovációnak és a technológiának továbbra is prioritásként kell részesülnie a célzott beruházási támogatásban annak érdekében, hogy az EU globális digitális központtá válhasson, fellendítve az induló vállalkozásokat, valamint vonzva és megtartva a tehetséges fiatalokat;

34. megállapítja, hogy a tagállamok egyre növekvő és sokféle kockázattal szembesülnek; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági

válságokra képzett közös tartalék megfelelő növelése és reformja, valamint a KAP-on kívüli forrásokból finanszírozott új és egyedi pénzügyi eszközök létrehozása egyaránt alapvető fontosságú a mezőgazdasági termelők támogatásához a kiszámíthatatlan piaci és éghajlat-változási torzulások, például aszályok és áradások, viharok, növény- és állatbetegségek, valamint a fogyasztói magatartás változásai és geopolitikai feszültségek közepette; felhívja a Bizottságot, hogy termékenként határozza meg előzetes válságkezelési stratégiáját annak érdekében, hogy a mezőgazdasági tartalékot a hatékonyság és a közösségi hozzáadott érték elérése érdekében használja fel; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak gyors, hatékony és arányos válaszokat a válsághelyzetben lévő mezőgazdasági termelők szükségleteire, lehetővé téve számukra, hogy gyorsan megszerezzék a mezőgazdasági tevékenységeik helyreállításához szükséges tőkét;

35. hangsúlyozza, hogy a KAP állami intervenciós mechanizmusai fontos szerepet játszanak a mezőgazdasági piacok stabilizálásában és a mezőgazdasági termelők áringadozásokkal szembeni védelmében; emlékeztet arra, hogy a referenciaértékeket több éve nem értékelték újra, és hogy azokat az árak alakulásának figyelembevétele érdekében a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni;

36. felszólít az összes rendelkezésre álló eszköz, többek között a Szolidaritási Alap közötti jobb koordinációra és egyszerűsítésre, hogy a természeti és éghajlati katasztrófák által sújtott mezőgazdasági termelők, vidéki közösségek és helyi önkormányzatok gyorsabban és célzottabban juthassanak hozzá a támogatáshoz; a természeti katasztrófák okozta károk növekedésére tekintettel szorgalmazza egy automatikus beindító mechanizmus létrehozását, amely felgyorsítja a kockázatcsökkentést és -kezelést szolgáló, a mezőgazdasági termelők számára megfizethető aktív és passzív intézkedéseken alapuló eszközök megérkezését;

37. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák nemzeti stratégiai terveik időben történő és helyes végrehajtását mindkét pillér tekintetében, elkerülve ezáltal a pénzeszközök visszaszolgáltatását;

38. hangsúlyozza, hogy miközben a mezőgazdaság a KAP révén hozzájárul más politikákhoz és stratégiákhoz, például a környezetvédelem, az energia, a kereskedelem, az éghajlat, a biológiai sokféleség, az állategészségügy és állatjóllét, a közegészségügy és a regionális fejlesztés témáiban, fontos és üdvözlendő, hogy más politikák is továbbra is hozzájárulnak a mezőgazdaság fenntarthatóságához, a vidékfejlesztéshez, valamint az élelmiszer-termelésen és a biogén erőforrások előállításán túlmutató szolgáltatásokhoz; hangsúlyozza különösen a bioenergia és a biogazdaság fejlesztésének fontosságát a mezőgazdasági ágazat rezilienciájának támogatása szempontjából;

39. kéri a Bizottságot, hogy valamennyi szakpolitikai területen vezessen be egy uniós szintű, a vidéki térségekre gyakorolt hatások vizsgálatára irányuló mechanizmust, és a vidékfejlesztési kerettel kapcsolatos valamennyi tevékenységbe vonja be a Vidékfejlesztési Paktum közösségét és a Régiók Bizottságát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár a Bizottság „A vidéki területek jövőképe a 2040-ig tartó időszakban” című dokumentumba beépítette a szakpolitikai intézkedések vidékszempontú vizsgálatát, a gyakorlatban úgy tűnik, hogy ezt csak korlátozott mértékben hajtották végre;

40. megerősíti, hogy az EU a világon a legmagasabb szintű élelmiszer-biztonsági, állatjóléti, környezetvédelmi és szociális védelmi normákkal rendelkezik, amelyek a kiváló minőségű uniós mezőgazdasági termékek versenyképességének sarokkövei, és amelyeket tiszteletben kell tartani és védeni kell; ezért szorgalmazza, hogy az e területeken javasolt jogszabályok tudományos alapokon nyugodjanak, és azokat szigorú és átfogó hatásvizsgálat előzze meg, valamint azokat úgy alakítsák ki, hogy az uniós gazdaságok versenyképességét és fenntarthatóságát szolgálják; úgy véli, hogy e cél eléréséhez elengedhetetlen a mezőgazdasági termelők ösztönzése és a felmerülő többletköltségeik ellentételezése;

41. hangsúlyozza, hogy az állatjólét javítása nemcsak etikai kötelesség, hanem egyúttal ez az út vezet a reziliensebb és jövedelmezőbb állattenyésztési rendszerek felé is; hangsúlyozza, hogy az egészségesebb, alacsonyabb stresszszinttel rendelkező állatok esetében általában kevesebb állat-egészségügyi beavatkozásra van szükség, magasabb a termékenységi arányuk és jobban teljesítenek, ami nagyobb gazdasági hatékonysághoz vezet; kéri, hogy a KAP intézkedései továbbra is támogassák a magasabb szintű állatjóléti normákkal kapcsolatos, a piaci elvárásokhoz és a tudományos ajánlásokhoz igazodó beruházásokat és képzéseket;

42. felhívja a Bizottságot, hogy a következő KAP-ra vonatkozó jogalkotási javaslataiban terjesszen elő egy ambiciózus és átfogó fehérjestratégiát, amelynek megfelelő intézkedéseket és eszközöket kell tartalmaznia a minőségi fehérjenövény-termesztés előmozdítására – beleértve a hüvelyes növényeket, például bizonyos olajos magvakat, hüvelyeseket és zöldtakarmányokat, valamint a nem hüvelyes növényeket, például az élelmiszer- és takarmánycélú napraforgó- és repcemagokat –, azzal a céllal, hogy jelentősen csökkenjen az EU fehérjehiánya és biztosítható legyen a stratégiai autonómia;

43. hangsúlyozza a fenntartható állattenyésztés stratégiai jelentőségét a vidékfejlesztés, a biológiai sokféleség megőrzése, a tájgazdálkodás és a környezeti fenntarthatóság szempontjából, különösen a hátrányos helyzetű területeken és a magas természeti értéket képviselő tájakon, és hangsúlyozza, hogy megfelelő pénzügyi támogatást kell nyújtani az ágazat számára fenntarthatóságának biztosítása

érdekében; hangsúlyozza, hogy az állati termékek nemcsak tápértékük miatt fontosak, hanem előállításuk a hagyományos kultúrtájak, a talaj termőképessége és a szén-dioxid-tárolás megőrzésében is döntő szerepet játszik; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy állattenyésztéssel foglalkozó magas szintű munkacsoportot, amelybe bevonja az összes érdekelt felet, hogy új megközelítéseket dolgozzon ki az EU-ban az ágazat jövőjének biztosítására és az állatállomány fokozatos elvesztésének kezelésére, fellendítve a generációs megújulást, előmozdítva az állatjólétet és a körforgásos gazdaságot – beleértve a fermentációs maradék értékes biotrágyaként való felhasználását, amely hozzájárul a tápanyagok újrahasznosításához és a talaj egészségéhez –, valamint maximalizálva a fenntartható állattenyésztésnek a természet megőrzéséhez és helyreállításához, a biológiai sokféleséghez, valamint a talajegészséghez és -termékenységhez való pozitív hozzájárulását, és ösztönözve az ágazat versenyképességét előmozdító beruházásokat; úgy véli, hogy egy új mezőgazdasági kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) bevezetése túlzott összetettséget eredményezne, a hatékonyság garantálása nélkül;

44. kiemeli az állatbetegségek több tagállamon belüli közelmúltbeli kitörését; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a megelőzésre és a felszámolásra irányuló intézkedések, és növeljék a KAP kockázatkezelésre és a gazdaságokon belüli biológiai biztonsági beruházások javítására szánt finanszírozási előirányzatait; kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg az állategészségügyi intézkedéseket a mezőgazdasági ágazatban azáltal, hogy egy felkészültségi és korai felismerési mechanizmus révén uniós szinten koordinálja az állatgyógyászati oltóanyagok kutatását, beszerzését és szállítását, valamint előmozdítja ezen oltóanyagok fejlesztését az EU-ban; felszólít e mechanizmus megfelelő finanszírozására a KAP-on kívül; sürgeti a tagállamokat, hogy támogassák a régiókat, és működjenek együtt velük az e betegségek megelőzésére, enyhítésére és az azok elleni vakcinázásra irányuló tervek kidolgozásában és végrehajtásában;

45. sajnálatosnak tartja, hogy a bizonyos állatbetegségek megelőzésére, megfékezésére és felszámolására irányuló intézkedéseknek az Egységes piac programon keresztül történő finanszírozása nem elegendő a gazdálkodók és a tagállamok támogatásához olyan betegségek esetén, mint a száj- és körömfájás; hangsúlyozza, hogy az EU-ban, ha valamelyik tagállamban nem előzik meg az állatbetegségeket vagy nem védekeznek velük szemben, annak azonnali következményei lesznek a többi tagállamra nézve, és ez összehangolt válaszlépést kíván meg; kéri, hogy az állattenyésztés védelme érdekében vezessenek be szigorú, uniós szintű állategészségügyi előírásokat, többek között a fertőzési kockázatot jelentő, vadon élő állatpopulációk kezelésére, valamint szükség esetén az állatok célzott vakcinázására vonatkozó rendelkezéseket;

46. hangsúlyozza, hogy az antimikrobiális rezisztencia komoly veszélyt jelent az emberi egészségre, és prioritásként kell kezelni az antibiotikumok állattenyésztésben való használatának csökkentését; tudomásul veszi a KAP-ban már rendelkezésre álló finanszírozást az állatbetegségek iránti fogékonyság és azok terjedésének csökkentésére;

47. megismétli, hogy átfogó európai uniós élelmezési stratégiát kell kidolgozni, amely a tudományos kísérletezés módszerén alapul, integrálja a mezőgazdaságot és az állattenyésztést, ugyanakkor méltányos bánásmódot biztosít valamennyi mezőgazdasági ágazat számára; támogatja az élelmiszeripari termékek teljes életciklusát figyelembe vevő, tudományosan megalapozott környezeti értékeléseket; támogatja a tudományosan megalapozott táplálkozást, amely megerősíti az állati eredetű élelmiszerek fontosságát az emberi egészség szempontjából, különösen a veszélyeztetett népességcsoportok, például a gyermekek, az idősek és a nők esetében;

48. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő és javítsák a mezőgazdasági termelők vagy bármely mezőgazdasági alkalmazott munka- és szociális feltételeit és béreit, valamint biztosítsák a munkavállalók megfelelő helyettesítését betegség vagy baleset miatti ideiglenes távollét esetén; felszólít továbbá a képzés biztosítására, valamint az éves szabadság és a családi szabadság biztosítására a családtagok gondozása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők és a mezőgazdaságban dolgozók minőségi munkahelyekkel rendelkezzenek, valamint javuljon a munka és a magánélet közötti egyensúly; hangsúlyozza a mezőgazdaság szerepét a társadalmi felelősségvállalásban és a tisztességes munkakörülmények biztosításában a vidéki térségekben;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi keretben a POSEI számára elkülönített pénzügyi keretösszegeket legalább a kumulatív infláció figyelembevételével aktualizálja évente kiigazított keretösszegek révén, és sajnálatát fejezi ki, hogy a közvetlen kifizetésekre alkalmazott 2%-os deflátort a jelenlegi többéves pénzügyi keretben nem vették hasonló módon figyelembe a POSEI esetében; úgy véli azonban, hogy a Bizottságnak tovább kell mennie, és a következő többéves pénzügyi keretben javaslatot kell tennie a POSEI költségvetésének jelentős növelésére a mezőgazdasági termelés kiegészítő támogatása érdekében, ezáltal biztosítva a legkülső régiók élelmiszer-önellátását; ezt alapvető fontosságúnak tartja a mezőgazdasági tevékenység folytatásához a legkülső régiókban, a beruházások támogatásához, valamint az EU gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának biztosításához, az EUMSZ 349. cikkével teljes összhangban, amely elismeri e régiók sajátos jellegét és azt, hogy állandó jellegű korlátaik miatt differenciált intézkedésekre van szükségük; úgy véli, hogy a megnövelt POSEI-finanszírozásnak figyelembe kell vennie e régiók

valódi, sajátos mezőgazdasági szükségleteit, beleértve a termelési költségek változásait, az egyre szélsőségesebb időjárási jelenségeknek és az éghajlatváltozásnak való kitettséget, a területi széttagoltságot, a piaci volatilitást, valamint annak szükségességét, hogy a gazdaságok gazdaságilag életképesek legyenek, és a mezőgazdasági termelők tisztességes jövedelemre tegyenek szert; ennek kapcsán hangsúlyozza egy olyan konkrét mechanizmus – nevezetesen egy POSEI szállítási program – létrehozásának szükségességét, amely segíteni fog a legkülönbözőbb régiókból az egységes piacra szállított termékek és a legkülönbözőbb régiókban található termelési tényezők szállítási költségeinek csökkentésében;

50. rámutat arra, hogy a méhészet II. pillér keretén belüli finanszírozását célravezetőbbé és hatékonyabbá kellene tenni, valamint hogy az új jogalkotási keretnek a méhészek számára nyújtott I. pillér támogatási rendszer modernizálását és egyszerűsítését kellene biztosítania, amelyeknek figyelembe kell venniük az ágazat sajátosságait és sebezhetőségét;

51. kiemeli a megbízható nagy sebességű széles sávú szolgáltatással rendelkező fizikai és digitális infrastruktúrához való hozzáférés, valamint a műholdas technológia használatának fontosságát a mezőgazdasági termelők munkája és a vidéki térségek életminősége, valamint a társadalmi elszigeteltség leküzdése szempontjából; ezért kitart amellett, hogy el kell érni a mezőgazdaság fokozatos digitalizációját, amely magában foglalja az internethez való folyamatos hozzáférést, a digitális jártasságot, az innovációt, a mezőgazdasági termelők adataihoz való hozzáférést és az azok feletti rendelkezési jogot, valamint az oktatási és képzési lehetőségeket annak érdekében, hogy vonzzák és megtartsák az embereket, különösen a fiatalokat, lehetővé téve számukra, hogy ezeken a területeken maradjanak, ha úgy kívánják; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak képzést a mezőgazdasági termelők és az erdőgazdálkodók számára a digitális készségek elsajátításához, amelyek segítségével a lehető legjobban kihasználhatják a digitalizáció és a precíziós gazdálkodás előnyeit, és hatékonyabban és fenntarthatóbban dolgozhatnak, szem előtt tartva ugyanakkor, hogy jelenleg számos mezőgazdasági termelő számára továbbra is alapvető fontosságú a személyes és verbális kommunikáció; elismeri a mezőgazdasági termelői szervezetek kulcsfontosságú szerepét a mezőgazdaság digitális átalakulásának előmozdításában;

52. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a Digitális Európa program, a széles sávú hálózatok kiépítésére vonatkozó politikák és a 2027 utáni KAP közötti teljes összhangot; megerősíti, hogy a vidéki területeket digitális infrastrukturális szolgáltatásokkal kell ellátni, és fejleszteni kell a távmunkához, a precíziós gazdálkodáshoz és a digitális vállalkozásokhoz szükséges készségeket; hangsúlyozza, hogy a digitális infrastrukturális szolgáltatásoknak megfizethetőnek kell lenniük a vidéki lakosok

számára; kiemeli, hogy ez a beruházás kulcsfontosságú a vidéki térségek elnéptelenedésének csökkentéséhez, valamint a mezőgazdaság és a vidéki élet fiatalok számára történő vonzóvá tételéhez;

53. kéri, hogy jobban tudatosítsák a mezőgazdasági termelők és a mezőgazdaságban dolgozók mentális egészségének fontosságát, tekintettel az öngyilkosságok magas arányára ebben az ágazatban; hangsúlyozza, hogy ez egy riasztó jelenség, amelyet többek között a mezőgazdasági termelőket sújtó nagyfokú stressz, a bizonytalanság, a súlyos adminisztratív terhek, valamint a kiszolgáltatottság, a társadalmi elszigeteltség, az éves szabadság hiánya, az adósságok és a gazdasági nehézségek okoznak; kiemeli továbbá, hogy a stresszes mezőgazdasági ellenőrzési eljárások további nyomást gyakorolnak a mezőgazdasági termelőkre gazdaságuk irányítása során, és felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki mechanizmusokat ennek kezelésére; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az együttműködést egy, a mezőgazdasági termelők mentális egészségére vonatkozó átfogó stratégia kialakítása céljából, és biztosítsák, hogy a következő KAP-ban helyet kapjanak ehhez kapcsolódó megfelelő támogatási intézkedések; hangsúlyozza a helyi körülményekhez igazodó egyedi megközelítések értékét, különféle támogató szolgálatok, például a már meglévő mezőgazdasági tanácsadó hálózatok és egyéb, a vidéki közösségeket támogató csoportok felhasználása révén; úgy véli, hogy pszichológiai támogatási programokat, valamint az adminisztráció egyszerűsítését és a munka és a magánélet egyensúlyát elősegítő intézkedéseket kell kidolgozni, amelyek mindegyike javítani fogja az uniós mezőgazdasági termelők és munkavállalók életminőségét; megismétli, hogy a mezőgazdasági termelőknek tisztességes árakat kell kapniuk piaci és nem piaci termékeikért;

54. hangsúlyozza, hogy az uniós fogyasztók több mint 70%-a a vásárlási döntését a csomagoláson található információkra alapozza, és felhívja a figyelmet a fogyasztók félrevezetésének valós veszélyére; felszólít ezért egy tisztességes és méltányos rendszert garantáló harmonizált európai címkézés megszilárdítására, amely átláthatóságot biztosít az uniós agrár-élelmiszeripari termékek származási országáról, minőségbiztosításáról és termelési szabványairól, beleértve az állatjóléti és ökológiai szabványokat is; úgy véli, hogy egyértelmű szabályok révén garantálni kell a nyomonkövethetőséget és a versenyképességet az egységes piacon és globálisan egyaránt, hogy elkerülhetőek legyenek a torzulások és a megtévesztő gyakorlatok, és így megőrizhető legyen az uniós élelmiszeripari rendszerek integritása, fokozható legyen azok népszerűsítése, valamint erősíthető legyen a fogyasztók tájékoztatása és tudatossága;

55. támogatja a regionális termékekre vonatkozó megerősített oltalmi intézkedéseket, ideértve az oltalom alatt álló eredetmegjelölések, az

oltalom alatt álló földrajzi jelzések és a hagyományos különleges termékek rendszerének olyan egyszerűsített eljárások révén történő megerősítését is, amelyek védelmet nyújtanak a visszaélésekkel és a hamisítással szemben;

56. felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy vessen véget az olyan leegyszerűsítettnek tekintett kezdeti címkézési rendszereknek, mint például a Nutriscore, mivel azzal kapcsolatban nincs széles körű tudományos konszenzus, és fennáll annak a kockázata, hogy az élelmiszeripar érdekei szerint megváltoztatja a paramétereket;

57. szorgalmazza kéri a táplálkozással kapcsolatos oktatás előmozdítását az iskolákban és az iskolai étkezdékben, azzal a céllal, hogy a gyermekek már korai életkorban megértsék a teljes és kiegyensúlyozott étrend fontosságát, és megismerjék az élelmiszerek eredetét; ösztönzi az egészséges étkezési szokások kialakítását és olyan iskolai menük kidolgozását, amelyek vitaminokban, rostokban és tápanyagokban gazdag ételeket tartalmaznak, hozzájárulva ezzel a diákok fizikai és mentális jóllétének erősítéséhez; hangsúlyozza továbbá, hogy tiszteletben kell tartani és elő kell mozdítani a nemzeti, helyi és szezonális gasztronómiát mint értékes kulturális örökséget, amely jól reprezentálja a mediterrán étrendi modellt; sürgeti a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a helyi és regionális önkormányzatok további forrásokat kapjanak az e tevékenységeket célzó programokra, és hangsúlyozza, hogy a közbeszerzést a minőségnek, nem pedig az árnak kell vezérelnie, valamint lehetőség szerint mozdítsa elő a földrajzi jelzéssel ellátott ökológiai, helyi és szezonális termékek fogyasztását;

58. hangsúlyozza az uniós iskolagyümölcs-, iskolazöldség- és iskolatejprogram fontosságát, amely kulcsfontosságú eszköze az egészséges étkezés népszerűsítésének, különösen a kiszolgáltatott hátterű gyermekek esetében, akik számára az iskolai étkezés lehet az egyik kevés forrása a kiegyensúlyozott táplálkozásnak; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok nem használják fel az e programra elkülönített forrásokat, ami a rendelkezésre álló költségvetés kihasználatlanságához vezet; felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a mezőgazdasági termelőket és az agrár-élelmiszeripari értéklánc szereplőit bevonják az élelmiszerekkel kapcsolatos oktatásba, valamint a termelők és az iskolák közötti közvetlen kapcsolatok előmozdításába;

59. hangsúlyozza az olívaolaj- és étkezésiolajbogyó-termelés megfelelő finanszírozásának fontosságát, mivel ezek fogyasztása jelentős egészségügyi és táplálkozási előnyökkel jár minden európai számára;

60. mély aggodalmát fejezi ki a szintetikus húst termelő projektek fellendülése miatt; hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni az ilyen termékek engedélyezésére vonatkozó európai jogi keretet az ilyen

típusú innováció gazdasági, társadalmi, környezeti vonatkozásainak és etikai megfontolásainak átfogóbb integrálása érdekében;

61. ösztönzi a politikusokat, az iskolákat, a médiát, a mezőgazdasági termelőket és a helyi szövetkezeteket, hogy működjenek együtt a gazdálkodásról alkotott pozitív kép előmozdításában, növelve annak vonzerejét a fiatalok számára, valamint hogy jobban kommunikáljanak a mezőgazdasági termelők fenntartható élelmiszer-termelésben és környezetvédelmi szolgáltatásokban betöltött szerepéről; felszólít a mezőgazdasági termelők és a mezőgazdaságban dolgozók által az élelmiszer-biztonság terén végzett alapvető munka, valamint a fenntartható gyakorlatok iránti elkötelezettségük széles körű elismerésére olyan kampányok révén, amelyek célja, hogy felhívják a fogyasztók figyelmét a vásárláskor hozott döntésekre, és erősítsék a fogyasztók és az uniós mezőgazdasági termelők közötti kapcsolatot, előmozdítva annak jobb megértését, hogy hogyan állítják elő az értékesített agrár-élelmiszeripari termékeket; hangsúlyozza, hogy fel kell lépni a félretájékoztatás, valamint a félrevezető, téves és indokolatlan üzenetek ellen annak érdekében, hogy javuljon a társadalom egy részében a mezőgazdasági termelőkről kialakult negatív kép; sürgeti a tagállamokat, hogy oktatási terveikbe foglalják bele ezt annak érdekében, hogy a mezőgazdaság vonzó gazdasági tevékenységgé váljon; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a mezőgazdasági termelők és a vidéki lakosok érdekeit évek óta hátrasorolják, és hogy számukra a beruházásokból sem jut elég;

A KAP egyszerűsítése2027 után: A hatékonyabb irányítás felé

62. támogatja a jövőre nézve a Bizottság 2024–2029 közötti időszakra vonatkozó célkitűzését, amely horizontális stratégiai prioritásként a mezőgazdasági termelők adminisztratív terheinek csökkentésére és a jogszabályok egyszerűsítésére összpontosít a KAP-támogatásokhoz való hozzáférés megkönnyítése és a helyszíni végrehajtás hatékonyabbá tétele érdekében; kitart amellett, hogy ennek az uniós mezőgazdaság társadalmi, környezeti és gazdasági fenntarthatóságának elérésére irányuló valamennyi intézkedés alapjául szolgáló egyik vezérelvnek kell lennie, anélkül, hogy aláásná a KAP-nak az EUMSZ 39. cikkében meghatározott öt fő célkitűzését; hangsúlyozza, hogy a KAP egyszerűsítése nem veszélyeztetheti az erős uniós szintű szabályozási keretet, mivel ez létfontosságú a KAP közös jellegének megőrzéséhez és a szükséges pénzügyi források állami támogatásának biztosításához;

63. hangsúlyozza, hogy az aktív mezőgazdasági termelők javát szolgáló nagyobb rugalmasságra és egyszerűbb finanszírozási struktúrára van szükség az új KAP számára; rámutat arra, hogy a volatilis körülmények, az egyre több szabályozás és a növekvő társadalmi elvárások frusztrációt okoznak a mezőgazdasági termelők körében,

és befolyásolják a szakma vonzerejét, különösen a fiatal mezőgazdasági termelők és a legkiszolgáltatottabbak körében;

64. felhívja a Bizottságot, hogy a KAP jövőbeli architektúrájának kialakításakor összpontosítson az egyértelműbb kritériumok, a digitalizált eljárások, a szabványosított iránymutatások, a változások időben történő közlése és a hozzáférhető technikai támogatás biztosítására; hangsúlyozza, hogy az eltúlzott átültetés bonyolultabbá teszi az eljárásokat a mezőgazdasági termelők és a kedvezményezettek számára, csökkentve ezáltal a fontos intézkedések eredményességét és igénybevételét;

65. jobb koordinációt kér a Bizottság, valamint a nemzeti és regionális hatóságok között a dokumentációs és jelentéstételi kötelezettségek csökkentése tekintetében; hangsúlyozza, hogy a KAP nemzeti stratégiai terveinek kidolgozása előtt proaktív együttműködésre van szükség a Bizottság, a tagállami hatóságok, a mezőgazdasági termelők és a mezőgazdasági szervezetek között; hangsúlyozza, hogy nagyobb rugalmasságra van szükség a tagállamok számára a KAP-stratégiai terveken belül, lehetővé téve számukra, hogy szükség esetén a Bizottság előzetes jóváhagyása nélkül kiigazítsanak bizonyos elemeket; felszólít egy központosított, elektronikus jelentéstételi rendszer, egy „egyablakos KAP ügyintézési rendszer” létrehozására, ahol a mezőgazdasági termelők egy helyen nyújthatják be kérelmeiket, jelentéseiket és az összes szükséges dokumentációt, elkerülve a szükségtelen és párhuzamos adminisztrációt;

66. a földrajzi területek sajátosságait kellően figyelembe vevő reális, ösztönzőkön alapuló rendszert szorgalmaz a mezőgazdasági termelők számára, amely tükrözi a kedvezményezett által tanúsított időbeli elkötelezettséget, nem pedig egy olyan rendszert, amely kizárólag az ambiciózus környezetvédelmi és társadalmi célkitűzések elérésére irányuló kötelezettségeken alapul; úgy véli, hogy az ösztönzőkön alapuló megközelítések hozzák a legjobb eredményeket az uniós mezőgazdaság fenntarthatóságának javítása terén; hangsúlyozza, hogy a nyújtott szolgáltatásokért járó díjazás kiszámításakor a módszertannak mindenképpen túl kell mutatnia a mezőgazdasági termelő „felmerült költségei és elmaradt jövedelme” szűk szemszögén, mivel a szélesebb közösséget érintő társadalmi-gazdasági veszteségek sokkal nagyobbak lehetnek, mivel a helyi térségben a termelési vagy forgalmazási lánc megelőző vagy következő fázisában folytatott gazdasági tevékenységek kiesnek; úgy véli, hogy e kifizetéseket a KAP-ból vagy a nemzeti alapokból kell folyósítani, hogy a közfinanszírozás valóban ösztönözhesse a zöld innovációt és a zöld átállást; felkéri a Bizottságot, hogy tárja fel a KAP-on kívüli további lehetséges finanszírozási forrásokat, hogy támogassa a mezőgazdasági termelőket a helyi viszonyokhoz alkalmazkodó, fenntartható üzleti modellek kialakításában;

67. hangsúlyozza, hogy a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó követelmények végrehajtása során figyelembe kell venni a jelenlegi földhasználati és gazdálkodási gyakorlatokat; hangsúlyozza, hogy az aktív mezőgazdasági termelőknek meg kell őrizniük a jogot jelenlegi mezőgazdasági tevékenységeik folytatására, beleértve a szükséges karbantartási műveleteket is, anélkül, hogy további adminisztratív vagy működési korlátozásokkal szembesülnének;

68. hangsúlyozza, hogy folytatni kell a KAP feltételességi követelményeinek értékelését az adminisztratív terhek, akadályok vagy gazdasági akadályok enyhítése, a költségek csökkentése és a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó túlzott végrehajtási követelmények elkerülése érdekében; kitart amellett, hogy a mezőgazdasági termelőknek rugalmasságra és egyszerűségre van szükségük, és hogy ugyanakkor ösztönzők, az egyenlő versenyfeltételek megteremtése és a szakpolitika állami támogatása révén továbbra is elő kell mozdítani a felelősségteljes gazdálkodási gyakorlatokat egy olyan megközelítés keretében, amely nagyobb hozzáadott értéket és több innovációs beruházást eredményez;

69. sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze a mezőgazdasági termelőket a felelősség vállalására azáltal, hogy bizonyos fokú toleranciát engedélyez, és biztosítja, hogy a szankciók méltányosak és arányosak legyenek, különös tekintettel a feltételességi követelményekre, valamint az önkéntes ökorendszerekre és az agrár-környezetvédelmi és éghajlat-politikai intézkedésekre; hangsúlyozza, hogy a 2027 utáni KAP keretében bevezetendő összes új jogalkotási követelményhez megfelelő hosszúságú átállási időtartamot kell meghatározni, és egyszerűsíteni kell az adminisztratív eljárásokat annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők számára biztosított legyen a jogbiztonság és a tervezéshez szükséges kiszámíthatóság;

70. hangsúlyozza, hogy a közös piacszervezésről szóló rendeletet[1] egyszerűsíteni kell, ezáltal felgyorsítva a mezőgazdasági termelőknek nyújtott rendkívüli támogatások eljárásait; hangsúlyozza a szövetkezetek, a termelői szervezetek, a termelői szervezetek társulásai, a gyümölcs- és zöldségágazati termelői szervezetei, az ágazatközi szervezetek és az agrár-élelmiszeripari értékláncchoz – többek között az ökológiai ágazathoz – hozzájáruló egyéb szervezetek kulcsfontosságú szerepe előmozdításának és fokozásának fontosságát, valamint az agrár-élelmiszeripari értéklánc kiegyensúlyozottabbá tételének fontosságát, ezáltal biztosítva a mezőgazdasági termelők jobb javadalmazását; sürgeti a Bizottságot,

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

hogy vizsgálja meg, hogyan lehetne tovább ösztönözni és támogatni együttműködésüket a közös piacszervezésről szóló rendelet révén;

71. felszólítja a Bizottságot, hogy adjon áttekintést azon eszközökről – köztük a piacfelügyeletekről –, amelyek célja a piaci volatilitással és a piaci árak drámai mértékű zuhanásával szembeni reziliencia növelése; kitart amellett, hogy naprakésszé kell tenni és meg kell erősíteni a jelenlegi kockázatkezelési eszközöket, és fokozni kell a szövetkezetek, a termelői szervezetek és a termelői szervezetek társulásai közötti együttműködést annak érdekében, hogy megerősítsék szerepüket a gazdasági és kockázatkezelési eszközök kezelésében; kitart amellett, hogy a piaci válságok kezelése és leküzdése érdekében tovább kell könnyíteni a versenyszabályok alóli mentességek alkalmazását a mezőgazdasági termelők számára;

72. ösztönzi a Bizottságot, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletben biztosítson hatékony biztonsági hálókat, beleértve a jelenlegi állami intervenciós árak és referenciaküszöbök felülvizsgálatát is, hogy azok pontosan tükrözzék a jelenlegi gazdasági feltételeket és realitásokat;

73. üdvözli a Bizottság borágazatra vonatkozó új csomagját, és kéri a Bizottságot, hogy különítsen el további pénzügyi forrásokat a javasolt intézkedések végrehajtására és a borágazat hosszú távú, fenntartható újjáélesztésére;

74. emlékeztet továbbá arra, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletnek foglalkoznia kell azon termelői és fogyasztói követelésekkel, amelyek bizonyos mezőgazdasági termékek – például a hús – kereskedelmi nevét érintik, amelyeket meg kell óvni a félrevezető használat veszélyétől;

75. kéri annak garantálását, hogy a mezőgazdaságot érintő valamennyi jogalkotási javaslatot – kivételes körülményektől eltekintve – részletes, átfogó és tényeken alapuló kumulatív hatásvizsgálat előzze meg, különös tekintettel a gazdasági, környezeti és társadalmi szempontokra, amelynek célja, hogy jogbiztonságot teremtsen a mezőgazdasági termelők számára; támogatja a mezőgazdasági üzemek szintjén javasolt szakpolitikai intézkedések gazdasági hatásainak és a végrehajtásukhoz szükséges pénzügyi eszközök értékelését, valamint az intézkedések folyamatos nyomon követését; hangsúlyozza, hogy az ágazatra nehezedő szabályozási terhek folyamatos növekedése frusztrációt okozott a mezőgazdasági termelők körében, és jelentős többletköltségeket eredményezett a gazdaságok szintjén, és ez az egyik olyan tényező, amely befolyásolja a szakma vonzerejét az új belépők számára;

76. hangsúlyozza, hogy a támogatási intézkedések, a szabályozási követelmények és az innovációs stratégiák kijelölése során el kell ismerni az európai mezőgazdaság sokféleségét, beleértve az

üvegházi kertészetet és az állandó kultúrákat is; felszólít a kifejezetten az üvegházas, városi és vertikális gazdálkodás kihívásainak és lehetőségeinek kezelésére kidolgozott uniós rendeletek bevezetésére és adaptálására;

77. hangsúlyozza, hogy a KAP nyomon követése érdekében át kell térni az integrált és interoperábilis digitális rendszerekre; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az integrált irányítási és ellenőrzési rendszerek kifejlesztése érdekében elő kell mozdítani az adatok és információk gyűjtését egy olyan egységes jogszabályi kereten belül, amely különösen a műholdas felvételekre támaszkodik; kiemeli, hogy az ilyen rendszereknek lehetőség szerint a személyes vagy fizikai helyszíni ellenőrzések csökkentésére, valamint a mezőgazdasági termelők adminisztratív terheinek és költségeinek minimalizálására kell irányulniuk; ragaszkodik ahhoz, hogy a gazdálkodók adatainak védelmét és tulajdonjogát teljes mértékben garantálni kell; emlékeztet azonban arra, hogy tekintettel a műholdas technológia használatának jelenlegi korlátaira, különösen a kis méretű, keskeny parcellák esetében, addig is szükség van más rendszerek fenntartására;

78. felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzák az egységes ellenőrzési megközelítést annak érdekében, hogy a lehető legkisebbre csökkenjen a mezőgazdasági termelők által a kísérő ellenőrzésekhez szükséges idő; ösztönzi a Bizottságot, hogy korszerűsítse a műholdas felvételek integrált irányítási és ellenőrzési rendszerét, például a Kopernikuszt és a Galileo-t, hogy a nagyobb pontosság, megbízhatóság és egyszerűsítés érdekében integrálja a meglévő és az új technológiákat;

79. támogatja, hogy a tagállamok számára biztosítsanak nagyobb rugalmasságot a kulcsfontosságú innovációkba és technológiákba – például a műholdak, a dolgok internete és a működési adatok gyűjtésére szolgáló hasonló technológiák használatába – történő beruházások támogatása terén; úgy véli, hogy ez biztosítaná az átláthatóságot és a megfelelést anélkül, hogy további költségeket rónának a mezőgazdasági termelőkre, megkönnyítve egy olyan, bizalmon alapuló rendszerre való átállást, amelyben a megbízható mezőgazdasági termelők maguk tanúsíthatják megfelelésüket, és ezt a széles körű rutinellenőrzések helyett célzott, kockázatalapú ellenőrzések egészítenék ki;

80. hangsúlyozza, hogy az innovációs stratégiákat és a digitális átállást úgy kell megtervezni, hogy azok részvételen alapulóak és valamennyi gazdaság számára hozzáférhetőek legyenek, biztosítva, hogy a technológiai fejlődés hozzájáruljon a vidéki kohézióhoz, a demokratikus részvételhez és a fenntartható fejlődéshez;

81. alapvető fontosságúnak tartja, hogy azon tagállamok számára, amelyekben a régióknak törvény szerint szerepük van a KAP

irányításában, megadják a lehetőséget a regionális irányítási intézkedések regionális szintű helyreállítására a vidékfejlesztési intézkedésekkel összefüggésben;

A víz és a körforgásos gazdaság mint a KAP alapja 2027 után

82. sürgeti a Bizottságot, hogy építsen be a vízkészletekre vonatkozó stratégiai és holisztikus megközelítést a 2027 utáni KAP-ba, és növelje annak szinergiáit más uniós alapokkal, például az Európai Regionális Fejlesztési Alappal, hogy megerősítse a vízgazdálkodás és az élelmiszertermelés közötti kapcsolatot, amely kulcsfontosságú eleme az élelmezésbiztonság megerősítésének és a vidéki területek fejlesztésének; felszólít továbbá a vízügyi reziliencia javítására irányuló beruházások növelésére a vízmegtartás, -elosztás, -tárolás és a fenntartható szabályozási infrastruktúra korszerűsítése és fejlesztése, valamint a természetalapú megoldások révén, ami kulcsfontosságú a hatékonyabb és versenyképesebb mezőgazdasági ágazat megvalósításához;

83. felhívja a Bizottságot, hogy a fenntartható öntözés érdekében garantálja a vízhez való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a szennyvíztisztításba és -kezelésbe történő beruházásokat, valamint a nem hagyományos vízforrások, például a visszanyert és sótalanított víz használatát a mezőgazdasági ágazatban, a gazdaságok méretétől függetlenül, versenyképes árakon, nem elfeledkezve arról, hogy a vízi közlekedési összeköttetések ugyanolyan fontosak e víz szállításához; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe mind a tagállamok közötti jelentős különbségeket és kihívásokat, mind pedig az egyes tagállamok által a mezőgazdasági termelés megőrzése érdekében alkalmazott bevált gyakorlatokat; felhívja a Bizottságot, hogy ruházzon be a mezőgazdasági termelőknek szóló, a vízfelhasználás hatékonyságáról szóló képzési programokba;

84. felhívja a Bizottságot, hogy a vízhasználat optimalizálása és a vízlábnyom csökkentése érdekében kezelje prioritásként az innovatív technológiák és az intelligens öntözés előmozdítását, valamint az infrastruktúra digitalizálását, különösen az aszály és az elsivatagosodás által sújtott régiókban, biztosítva ugyanakkor a stabil termelést;

85. felhívja a figyelmet arra, hogy számos öntözőrendszer elavult és nem hatékony, ami jelentős vízveszteséget okoz, és ezért cserét vagy korszerűsítést igényel; felhívja ezért a Bizottságot, hogy prioritásai közé vegye fel az e korszerűsítésre irányuló pénzügyi ösztönzőket, és támogatja, hogy ezek támogatható beruházásként szerepeljenek a KAP stratégiai terveiben és a vonatkozó uniós kohéziós eszközökben;

86. kiemeli a KAP-alapok – különösen a II. pillérből származó források – öntözési infrastruktúra finanszírozására való felhasználásának

összetettségét, és ezért felszólít az ilyen infrastruktúrák tervezési és finanszírozási mechanizmusainak felülvizsgálatára a vízkészletek a mezőgazdasági termelők számára való rendelkezésre állásának és a felhasználás javítása érdekében, tükrözve az általuk nyújtott környezeti és tájvédelmi szolgáltatások valós költségeit és hozzáadott értékét;

87. a biomassza, a mezőgazdasági hulladék és a társtermékek hasznosítására irányuló ösztönzők révén célzott és hatékony támogatást kér az uniós mezőgazdasági termelők és erdészek számára a körforgásos gazdaság fellendítése és a kialakulóban lévő biogazdaságba való integráció érdekében, ami támogatná a gazdaságok energetikai autonómiáját is, és csökkentené a külső inputoktól való függőségüket; rámutat arra, hogy optimalizálni kell a melléktermékek, például fermentációs maradék és új energiaforrások – többek között fenntartható biogáz és fenntartható bioüzemanyagok – forrásaként szolgáló nyersanyagok és másodlagos termékek felhasználását, szem előtt tartva ugyanakkor, hogy prioritásként kell kezelni az élelmiszer-termelést; hangsúlyozza, hogy ezek az intézkedések, amelyek nem vezethetnek a mezőgazdasági üzemek szintjén az adminisztratív terhek növekedéséhez, hozzá fognak járulni az EU energetikai autonómiájának megerősítéséhez, a mezőgazdasági termelők további bevételi forrásainak növeléséhez és új foglalkoztatási lehetőségek teremtéséhez; ezzel összefüggésben ösztönzi a Bizottságot, hogy a 2025-ig tartó időszakra szóló biogazdasági stratégiában ismerje el e szempontok fontosságát;

88. hangsúlyozza, hogy holisztikus megközelítésre van szükség a mezőgazdaság dekarbonizációja érdekében, és megfelelő ösztönzést és ösztönzőket szorgalmaz, többek között a biomassza visszanyerése és a talajban történő szénmegkötés jutalmazása érdekében, valamint elegendő finanszírozást kér a mezőgazdasági termelők számára olyan megoldások és gyakorlatok bevezetéséhez, amelyek versenyképességük fenntartása mellett csökkentik a termények szénlábnyomát, hogy a dekarbonizáció és a munkateher ne kizárólag rájuk háruljon;

89. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék és fokozzák a mezőgazdaság és a megújuló energia integrációját, elismerve e szinergia potenciálját a fenntartható gazdálkodási gyakorlatok előmozdítása, az éghajlatváltozással szembeni helyi ellenálló képesség megerősítése és a körforgásos gazdaság kiteljesítése terén; kiemeli, hogy a mezőgazdaság az ágazatban történő megújulóenergia-termelés révén kulcsszerepet játszhat a tisztaipar-megállapodásban és az energetikai átállásban; felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a közös agrárpolitika rendelkezéseit a megújuló és fenntartható energiaforrások, például a mezőgazdasági napenergia-rendszerek és a biogáz mezőgazdasági tevékenységekkel való jobb összehangolása és kompatibilitásának növelése érdekében;

90. támogatja a nitrátirányelv felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a legújabb tudományos eredményekkel és a bevált mezőgazdasági gyakorlatokkal, továbbra is védve a vízminőséget; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal egy tudományosan megalapozott javaslat gyors elfogadása érdekében, amely egyértelműen meghatározott feltételek mellett lehetővé teszi a RENURE műtrágyák használatát annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők csökkenteni tudják a műtrágyáktól való függőségüket, és felgyorsíthassák a körforgásosabb és fenntarthatóbb tápanyag-gazdálkodási rendszerekre való átállást;

91. felszólít a tagállamok összehasonlítható termelési rendszerei közötti strukturált tudáscsere és együttműködés megkönnyítésére az egymástól való tanulás támogatása, a régióspecifikus kihívások – például az intenzív termelési területek előtt álló kihívások – kezelése, valamint az egyes ágazatok sajátos körülményeihez igazított fenntartható átállások felgyorsítása érdekében;

92. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a 2027 utáni KAP kockázatkezelési eszközeit azáltal, hogy növelik a mezőgazdasági biztosítások, a kölcsönös kockázatkezelési alapok és a jövedelemstabilizáló eszköz pénzügyi támogatását; kitart amellett, hogy a biztosításokat hozzáférhetőbbé és pénzügyileg megengedhetőbbé kell tenni a mezőgazdasági termelők számára; rámutat arra, hogy uniós szintű mechanizmust kell bevezetni a nemzeti mezőgazdasági biztosítási rendszerek megerősítésére, amelyeket automatikusan aktiválni kell a szélsőséges és előre nem látható időjárási, valamint egészségügyi és piaci válságok kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy ezeknek az intézkedéseknek ki kell egészíteniük a meglévő piacirányítási eszközöket, és azok nem áshatják alá a meglévő nemzeti rendszereket;

93. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a kockázatkezelési intézkedéseket, beleértve a biztosítási, a viszontbiztosítási és a magasabb kárküszöbök esetén igénybe vehető egyéb kiegészítő forrásokat, mind a megelőző intézkedések, mind a mezőgazdasági termelők természeti katasztrófákkal, járványkitörésekkel és növénybetegségekkel kapcsolatos kártalanítása tekintetében; úgy véli, hogy ezzel összefüggésben elő kell mozdítani a megelőzésbe, a korai előrejelző rendszerekbe és az ellenálló képesség új infrastruktúrájának fejlesztésébe történő beruházásokat, amelyek lehetővé teszik az ágazat számára az éghajlattal kapcsolatos növekvő kockázatok előrejelzését és az azokból való kilábalást; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak jobban ki kell használniuk a jelenleg kihasználatlan kockázatkezelési eszközöket;

94. hangsúlyozza, hogy meg kell reformálni és növelni kell a mezőgazdasági tartalék pénzügyi kapacitását az előre nem látható piaci zavarok és az éghajlattal kapcsolatos események, például

aszályok és áradások kezelése érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy a mezőgazdasági tartalék nem lehet az egyetlen eszköz, és megismétli annak fontosságát, hogy a kockázatkezelési és gyorsreagálási eszközök szélesebb körét dolgozzák ki, beleértve a hatékonyabb mezőgazdasági biztosítási rendszereket, a kölcsönös kockázatkezelési alapokat, az éghajlati vészhelyzeti alapokat és az uniós mezőgazdasági ágazat rendkívüli likviditási támogatását;

95. felhívja a figyelmet az egyes mezőgazdasági ágazatok kibocsátásainak kiszámítására szolgáló következetes és könnyen használható módszerek hiányára; ezért határozottan ellenez minden arra irányuló kísérletet, hogy a mezőgazdaságot bevonják a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe vagy bármely zöld adózási rendszerbe;

96. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás következményei valamennyi uniós régiót érintik; rámutat azonban arra, hogy a déli régiók kiszolgáltatottabbak, és elsivatagosodástól, aszálytól, a víztartó rétegek szikesedésétől, erdőtüzektől, valamint tartós esőzésektől és áradásoktól szenvednek, ami a mezőgazdasági ágazatot veszélyeztető új kártevők és betegségek megjelenéséhez vezet; hangsúlyozza ezért, hogy a mezőgazdasági termelőknek Unió-szerte egyedi támogatási intézkedésekre és eszközökre van szükségük ahhoz, hogy megkétszerezzék erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy tevékenységeiket hozzáigazítsák az éghajlatváltozáshoz, és megelőzzék és enyhítsék annak negatív hatásait; felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy átfogó támogatást nyújtsanak a vidéki közösségeknek és a helyi hatóságoknak e célok eléréséhez;

97. felszólít az olyan innovatív gazdálkodási technikák folyamatos támogatására, mint például az ökológiai gazdálkodásban és a hagyományos rendszerekben egyre inkább alkalmazott egyéb agroökológiai gyakorlatok, a mezőgazdasági inputfelhasználás és külső függőségek jelentős csökkentése, valamint az autonómia és az élelmiszer-önrendelkezés megerősítése érdekében;

98. kitart amellett, hogy az uniós ökológiai ágazat jövőbeli fejlesztésének piacorientáltnak kell lennie, és kéri, hogy az új KAP továbbra is ösztönözze a mezőgazdasági termelőket és az új belépőket az ökológiai gazdálkodásban való részvételre; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az ökológiai piac válságainak kezelésére szolgáló új módszereket; emlékeztet arra, hogy közbeszerzés révén is elő kell mozdítani az ökológiai fogyasztást;

99. ösztönzi az élelmiszer-pazarlás és -veszteség minimalizálását a teljes agrár-élelmiszeripari lánc mentén, beleértve az elsődleges termelőket is, valamennyi erőforrás hatékony, innovatív és fenntartható felhasználásának biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy minden szinten hozzon intézkedéseket a veszteségek megelőzése és a többletek hozzáadott értékű

termékekké való átalakításának előmozdítása érdekében; kitart amellett, hogy nagyobb értéket kell tulajdonítani a mezőgazdasági termelők által előállított élelmiszereknek és az azok megtermelésére irányuló többleterőfeszítéseknek; e tekintetben arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az élelmiszerek eltarthatósági idejének meghosszabbítása érdekében mozdítsa elő az olyan megoldásokat, mint a minőségmegőrzési idő felülvizsgálata és a természetes bioalapú tartósítószerek használata;

100. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó tápanyag-visszanyerési stratégiát az agrár-élelmiszeripari lánc egészében, az élelmiszer-feldolgozásból, a kiskereskedelemből és a fogyasztásból eredő hulladékáramokból származó tápanyagok szétválasztásával, kezelésével és újrafelhasználásával kapcsolatos innováció célzott támogatásával;

Vonzó ágazat az új generációk számára

101. hangsúlyozza, hogy a generációs megújulás és a női vállalkozók bevonása egyaránt elengedhetetlen az uniós mezőgazdaság jövőjének és a vidéki területek társadalmi-gazdasági szerkezetének megőrzéséhez; elismeri a KAP-intézkedéseken keresztül a generációs megújulás előmozdítására tett erőfeszítéseket, különösen a peremterületeken, és hangsúlyozza, hogy ezeket meg kell erősíteni; rámutat azonban arra, hogy a KAP nem lehet az egyetlen eszköz a fiatalok és a nők mezőgazdaságba való bevonására, hanem olyan nemzeti stratégiákkal kell támogatni, amelyek magánfinanszírozási forrásokat, többek között bankokat, együttműködésen alapuló gazdálkodási megállapodásokat és partnerségeket, valamint csökkentett társfinanszírozási követelményekkel rendelkező vagy nem rendelkező pénzügyi eszközöket foglalnak magukban; kitart amellett, hogy az uniós mezőgazdaság generációs megújulásának létfontosságú célkitűzését strukturális intézkedéseknek kell kísérniük, különös tekintettel az innovációra, a digitalizációra, a digitális konnektivitásra és a földhöz való hozzáférésre; e tekintetben várakozással tekint a generációs megújulásról szóló bizottsági stratégia kiadására;

102. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki koherens, fenntartható és kiszámítható stratégiákat a mezőgazdasági munka vonzerejének növelése érdekében, biztosítva az uniós és regionális politikákkal való összeegyeztethetőséget, beleértve a nemzeti stratégiai terveiket is; kitart amellett, hogy növelni és mozgósítani kell a KAP pénzügyi forrásait a generációs megújulás érdekében, amelyek jelenleg magukban foglalják az I. pillér szerinti kiegészítő kifizetést és a II. pillér keretében rendelkezésre álló beruházási és létesítmény-támogatást, valamint a KAP-on kívüli új pénzügyi eszközök létrehozását; hangsúlyozza, hogy ezeknek az eszközöknek magukban kell foglalniuk a fokozott adómentességeket és az ösztönzőket, az alacsony kamatozású kölcsönöket, a mezőgazdasági hitelgarancia-

rendszereket, a precíziós gazdálkodási eszközök támogatását és a – többek között a fenntartható üzleti modellekre vonatkozó – képzési szolgáltatásokat, amelyek célja a jövedelmezőség javítása;

103. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy diverzifikált, testre szabott és független tanácsadási szolgáltatásokat nyújtsanak a fiatal mezőgazdasági termelők és az új belépők támogatása érdekében, mind a munka felvétele előtt, mind az azt követő években, különösen a humán készségek, a digitális és közvetlen üzletszerzési készségek, a számvitel, a jogi szempontok, a vállalkozások diverzifikálása, a fenntartható gazdálkodás és a kommunikáció terén; támogatja a mezőgazdasági üzleti inkubátorok széles körű használatát, amelyek lehetővé teszik a leendő mezőgazdasági termelők számára, hogy egy független gazdaság átvétele előtt kihasználhassák a néhány éves tapasztalattal rendelkező termelők strukturált környezetben szerzett ismereteit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a fiatal mezőgazdasági termelők képzésére szolgáló nemzeti központok létrehozásáról;

104. kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásra való jogosultságának 45 éves korra való kiterjesztése több embert ösztönözne-e a mezőgazdaságban való munkavállalásra, többek között átképzés révén; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje újra a támogathatósági kritériumok egyéb elemeit is, amelyek olykor túlságosan korlátozóak;

105. üdvözli az Európai Beruházási Bank (EBB) csoportjával kötött együttműködési megállapodást mint ígéretes modellt, amely előmozdíthatja a pénzügyi eszközök létrehozását a KAP számos aspektusa tekintetében, beleértve a fiatal és női mezőgazdasági termelők, valamint a vízgazdálkodási, a piaci és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára vonatkozó politikák támogatását valamennyi tagállamban; úgy véli, hogy az EBB szerepének elsősorban az olcsó finanszírozás biztosítására kell irányulnia az olyan tőkeelemek és infrastruktúra projektek társfinanszírozása érdekében, amelyekben a mezőgazdasági termelők részt vehetnek a modernizációs program részeként;

106. ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan mechanizmusokat, amelyek megkönnyítik, hogy a nyugdíjba vonulás méltóságteljes és jól megtervezett legyen; felszólít különösen a mezőgazdasági termelők korengedményes nyugdíjazási rendszereinek bevezetésére, amelyeket külön alapokból finanszíroznának; kéri azon szolgáltatások bővítését, amelyek többek között logisztikai támogatás és jogi tanácsadás révén kapcsolatot teremtenek a nyugdíjba vonuló mezőgazdasági termelők és a leendő fiatal vagy új mezőgazdasági termelők között a gazdaságok kölcsönösen előnyös átadásának lehetővé tétele, valamint az ismeretek és a mezőgazdasági tevékenység folytonosságának biztosítása érdekében;

107. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy generációs megújulási stratégiáikban foglalkozzanak a mezőgazdasági ágazatba belépni kívánó nők, különösen a fiatal nők előtt álló sajátos akadályokkal, beleértve a mezőgazdasághoz közvetlenül nem kapcsolódó kérdéseket, például a megfelelő egészségügyi és szociális szolgáltatásokat; elismeri a KAP-intézkedések révén a nők mezőgazdaságban való támogatására tett erőfeszítéseket, de hangsúlyozza, hogy jelentősebb és testre szabottabb támogatásra van szükség, különösen a peremterületeken, beleértve a hitelekhez, képzéshez vagy pénzügyi támogatáshoz való hozzáférést az érdemi szerepvállalás és az esélyegyenlőség biztosítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy teremtsék meg a nők aktív részvételének feltételeit az agrár-élelmiszeripari ágazat képviseleti szervezeteiben, valamint a mezőgazdasági vállalkozások vezető testületeiben és a vidéki nőket képviselő szervezetekben; üdvözli e tekintetben a női mezőgazdasági termelők platformjának létrehozását, amely fórumot biztosít az eszmecseréhez és a bevált gyakorlatok cseréjéhez, ami lehetővé teszi a részvétel és az esélyegyenlőség megerősítését az agrár-élelmiszeripari ágazatban;

108. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen foglalkozzanak a mezőgazdasági földterületek elvesztésének és koncentrációjának problémájával, beleértve a piac átláthatóságának hiányát is; hangsúlyozza, hogy jogbizonytalanság esetén a földbérlet rövid távon a földhöz jutás életképes alternatívája, mivel kevesebb erőforrást igényel az elindításhoz, és ösztönzi a generációs megújulást; kiemeli az államilag támogatott területmegfeleltetési szolgáltatások és a strukturált utódlási tervezés fontosságát, különösen a földterületek olyan átadása tekintetében, amely lehetővé teszi a korengedményes nyugdíjazást és a gazdaságirányítás folytonosságát; támogatja, hogy a tagállamok fogadjanak el olyan politikákat, amelyek előmozdítják a hosszú távú, stabil földbérletet, ezáltal biztosítva a birtokviszonyok biztonságát és a beruházásokhoz szükséges időt, különösen a fiatal, női és új mezőgazdasági termelők számára, ami a talajegészséget, a környezeti teljesítményt és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát is javíthatja;

109. üdvözli az Európai Bizottság azon szándékát, hogy létrehozza a mezőgazdasági területekkel foglalkozó uniós megfigyelőközpontot, amelynek javítania kellene az uniós mezőgazdasági földterületek piacának átláthatóságát, meg kellene könnyítenie a mezőgazdasági földterületekre vonatkozó adatok harmonizációját és a földhöz való hozzáférést, lehetővé kellene tennie a tagállamok közötti együttműködést és a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint ajánlásokat kellene tennie a tájékozottabb uniós szakpolitikai döntéshozatalra vonatkozóan;

110. kiemeli, hogy az Unió sokszínű kulturális tájainak megőrzése nemcsak ökológiai és idegenforgalmi jelentőséggel bír, hanem a regionális identitás és a vidéki térségek hosszú távú ellenálló

képességének sarokköve is; ezért kéri, hogy megőrzésüket kifejezetten ismerjék el és építsék be a 2027 utáni KAP stratégiai célkitűzéseként;

111. ösztönzi a természet regenerálódására irányuló olyan megközelítéseket, amelyek a mezőgazdasági termelőkkel és a földtulajdonosokkal való együttműködésen alapulnak, a tulajdonjogok maradéktalan tiszteletben tartása mellett;

112. ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan támogathatná a KAP a mezőgazdasági termelők új üzleti modelljeit a még fenntarthatóbb és versenyképesebb európai mezőgazdaság felé vezető úton;

113. felhívja a Bizottságot, hogy a helyi hatóságokkal, egyetemekkel, kutatóközpontokkal és gazdaságokkal együttműködve mozdítsa elő a bevált gyakorlatok és az innovatív ötletek tagállamok közötti cseréjére irányuló partnerségeket; hangsúlyozza, hogy ennek az együttműködésnek az egyszerűsítésre, a hozzáférhetőségre, a fenntarthatóság növelésére és az egyes régiókra és ágazatokra jellemző kihívások kezelésére kell összpontosítania, és azt megfelelő képzéssel kell támogatni, elkerülve ezáltal a torzulásokat és az eltérő megközelítéseket, amelyek hátrányosan érinthetik a mezőgazdasági termelőket;

114. ösztönzi olyan támogatási és láthatósági programok elmozdítását, amelyek tükrözik a mezőgazdasági ágazat által kínált gazdagító és kielégítő életmódot, kiemelve a mezőgazdasági termelők értékét és elkötelezettségét a természettel, az élelmiszer-biztonsággal és a mezőgazdasági szakemberek munkájában rejlő tulajdonságokkal és értékekkel kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a politikák következetessége az idők folyamán elengedhetetlen ahhoz, hogy a mezőgazdasági ágazat számára egyértelmű hosszú távú célkitűzéseket lehessen biztosítani;

115. hangsúlyozza a határozott és jól finanszírozott uniós promóciós politika fontosságát, beleértve a KAP költségvetési előirányzatainak növelését annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet az uniós mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek minőségére az EU-n belül és világszerte egyaránt, és hangsúlyozza, hogy ennek még nagyobb jelentősége van a gazdasági bizonytalanság időszakaiban;

Innováció a mezőgazdaság folyamatos aktualizálása érdekében

116. ambiciózus, a mezőgazdasági termelők igényeihez igazított innovációs, technológiai és alkalmazott kutatási beruházási csomagot szorgalmaz, amelyet a KAP, a Horizont Európa, a Digitális Európa program és más támogatási mechanizmusok finanszíroznak, amelyek kulcsszerepet fognak játszani a fenntarthatóbb és alkalmazkodóbb mezőgazdasági ágazat előmozdításában; hangsúlyozza, hogy a Horizont Európa programnak külön, a mezőgazdaságnak szentelt

pillért kell tartalmaznia, amelynek célja a kutatás, az innováció és a tudástranszfer előmozdítása az agrár-élelmiszeripari ágazatban;

117. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az innovatív és digitális megoldásokat mindenki tudja használni az EU-ban a gazdaságok és területek valamennyi típusában, és hogy ezek a megoldások támogassák a fenntartható mezőgazdaságot, az agrár-ökoszisztémák sokféleségének és összetettségének kezeléséhez nyújtott támogatást, járuljanak hozzá az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló stratégiákhoz, javítsák a mezőgazdasági termelők jövedelmét, csökkentsék mind a mezőgazdasági termelők, mind a közigazgatási szervek adminisztratív terheit, jelezzék előre a jövőbeli termelési feltételeket, és legyenek összhangban a fogyasztók és a társadalom elvárásaival; hangsúlyozza, hogy az új technológiák használatát megfelelő jogi kerettel kell támogatni a bennük rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása és megbízható kockázatértékelések elvégzése érdekében;

118. felszólít a hagyományos növényvédő szerek fenntartható és hatékony alternatíváira irányuló alkalmazott kutatások finanszírozásának növelésére, és felszólít a jelenlegi jóváhagyási eljárások felülvizsgálatára; hangsúlyozza, hogy amennyiben még nem állnak rendelkezésre alternatívák, el kell kerülni az olyan növényvédő szerek piacról való további kivonását, amelyek tiszteletben tartják a megállapított jogi biztonsági határértékeket, annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelést biztonságos és fenntartható módon lehessen végezni; rámutat a biostimulánsokban rejlő lehetőségekre a növények termelékenységének javításában;

119. hangsúlyozza, hogy el kell ismerni és meg kell erősíteni az ATIR-modell mint a 2027 utáni KAP stratégiai és horizontális eszköze szerepét, amelyek képesek biztosítani a tudás és az innovációk hatékony terjesztését a mezőgazdasági termelők körében; úgy véli, hogy a hatékony és összehangolt ATIR központi szerepet játszik a KAP kulcsfontosságú célkitűzéseinek elérésében a versenyképesség, a fenntartható élelmiszer-termelés, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia és a digitális átállás tekintetében, és azt teljes mértékben integrálni kell a nemzeti stratégiai tervekbe;

120. elismeri a mezőgazdaságot célzó európai innovációs partnerség fontosságát, amely hozzájárult az innováció előmozdításához az agrár-élelmiszeripari és erdészeti ágazatban azáltal, hogy operatív csoportokat hozott létre és olyan innovatív projekteket hajtott végre, amelyek célja az agrár-élelmiszeripari szerkezet fenntarthatóságát, rezilienciáját és versenyképességét javító, a bevált gyakorlatokra építő élvonalbeli megoldások kidolgozása; sürgeti a Bizottságot, hogy a 2027 utáni KAP keretében fokozza e kezdeményezés támogatását;

121. rámutat arra, hogy a vidékfejlesztési kereten belül egyedi intézkedést kell kidolgozni az integrált fenntartható mezőgazdaság

elvei alapján, és a növényvédő szerek alkalmazásának optimalizálása érdekében nagyobb mértékben ki kell használni az integrált növényvédelmet, beleértve a biológiai védekezést, a drónokat és az endoterápiát, mindenkor tiszteletben tartva a megállapított jogi és biztonsági korlátokat, és kártérítést nyújtva a mezőgazdasági termelőknek az elszenvedett pénzügyi veszteségekért; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy fogadják el általánosan elismert rendszerként az EU-ban az integrált mezőgazdaságot és, hogy tegyenek további lépéseket a fenntartható és biogazdálkodási gyakorlatok meghatározása és támogatása terén;

122. kiemeli annak fontosságát, hogy a KAP-on belül mozgósítsák a magánfinanszírozást a mezőgazdasági és vidékfejlesztési beruházások növelése érdekében azáltal, hogy több hosszú távú forrást mozgósítanak a mezőgazdasági szervezetek, különösen a kis- és középvállalkozások és a családi vállalkozások számára;

123. megjegyzi, hogy az Európai Parlament Kutatószolgálatának (EPRS) 2025-ös tanulmánya[1] szerint néhány nagy vágóhíd egyes régiókban koncentrálódik; hangsúlyozza ezért, hogy a KAP-alapokon keresztül támogatni kell a vágóhidak létrehozását és fejlesztését a helyi gazdaság ösztönzése, a munkahelyteremtés és a rövid ellátási láncok megerősítése érdekében;

124. felszólít az új nemesítési technikák, például a CRISPR-Cas módszer gyors jóváhagyására és bevezetésére mind a kis-, mind a nagyvállalatokban, az ellenállóbb, erőforrás-hatékonyabb és környezeti szempontból fenntartható növények fejlesztésének előmozdítása érdekében;

125. olyan intézkedéseket szorgalmaz, amelyek biztosítják, hogy a mezőgazdasági termelők megőrizzék az adataik feletti teljes tulajdonjogot és ellenőrzést, ezáltal védve jogaikat és előmozdítva a mezőgazdasági adatok felhasználásának és megosztásának átláthatóságát a fejlődő digitális és mesterséges intelligencián alapuló innovációk összefüggésében;

126. elismeri a szén-dioxid-eltávolítás tanúsítására vonatkozó önkéntes uniós keret potenciális előnyeit, és sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa az e lehetőségekhez való hozzáférést a mezőgazdasági ágazat számára; hangsúlyozza, hogy a szén-dioxid- és természetvédelmi kreditek pozitív ösztönzőt és kiegészítő javadalmazást biztosíthatnak a mezőgazdasági termelők, különösen a fiatal mezőgazdasági termelők számára azáltal, hogy méltányosan jutalmazzák az olyan gyakorlatokat, mint az agrárerdészet és a regeneratív

---

[1] „Az állatok szállítás közbeni jóléte: Jelentés az 1/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról”, EPRS, Utólagos Értékelések Osztálya, 2025. március, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/765766/EPRS_STU(2025)765766_EN.pdf.

talajgazdálkodás, amelyek hozzájárulnak a szén-dioxid-leválasztáshoz és a kibocsátáscsökkentéshez a gazdaságokban; hangsúlyozza, hogy egy ilyen tanúsítási keretnek nyitottnak és elérhetőnek kell lennie minden olyan mezőgazdasági termelő számára, aki hajlandó fenntartani vagy növelni talaja szén-dioxid-tárolási kapacitását, és ösztönzi a Bizottságot, hogy megfelelő ösztönzők és a magánszférabeli befektetők számára hosszú távú piaci kiszámíthatóság révén teremtse meg az ilyen tanúsítványok iránti piaci kereslet biztosításához szükséges feltételeket; hangsúlyozza, hogy a karbongazdálkodásnak kiegészítenie, nem pedig helyettesítenie kell az aktív és fenntartható mezőgazdasági termelést;

127. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a napenergia-termelést a gazdaságokban oly módon, amely biztosítja, hogy a létesítmények tulajdonjoga és a megszerzett előnyök a földtulajdonosnál és a helyi közösségnél maradjanak, és hogy összeegyeztethető legyen a mezőgazdasági tevékenységgel annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők jobban tudjanak alkalmazkodni az éghajlatváltozáshoz, és hogy jövedelmük stabil és diverzifikált legyen;

128. felhívja az Európai Bizottságot, hogy kövesse a Niinistö-jelentés ajánlásait, és vegye figyelembe a stratégiai élelmiszerkészletek fontosságát; felszólít arra, hogy a Finnországban és Németországban szerzett komoly tapasztalatok alapján hozzanak létre élelmiszerkészlet-lerakatokat, valamint arra, hogy a „beépített kettős felhasználás” fogalmát építsék be a bioüzemanyag-termelés fejlesztésére irányuló politikákba; úgy véli, hogy stratégiai élelmiszerkészletek nélkül nincs élelmiszer-önrendelkezés;

129. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a mezőgazdasági termelők, a feldolgozók, a szabályozók és a fogyasztók jogbiztonságának biztosítása érdekében Unió-szerte kifejezetten megerősítsék a teljes kendernövény engedélyezett ipari célokra történő termesztésének, betakarításának, feldolgozásának és forgalmazásának jogszerűségét; megjegyzi, hogy a kendertermesztéshez viszonylag kevés alapanyagra, különösen műtrágyákra, növényvédő szerekre és vízre van szükség; hangsúlyozza, hogy ez hozzájárul a talaj egészségéhez és biológiai sokféleségéhez is, új gazdasági lehetőségeket, további jövedelmet és innovációt kínálva a vidéki területek számára az olyan ipari alkalmazásokhoz szükséges nyersanyagok biztosítása révén, mint a textiltermékek, valamint más felhasználási területeken, mint például az egészségügy, az élelmiszeripar és a takarmányelőállítás; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Unió Bíróságának ítéleteivel és a nemzetközi joggal összhangban állapítsa meg az ipari kender jogi osztályozására vonatkozó, 0,5%-os közös uniós küszöbértéket a tetrahidrokannabinol (THC) tekintetében, biztosítva a nemzeti jogszabályok harmonizációját;

°

° °

130. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.